

6. HEROÏNE.

6.1. Herkomst en historiek.

Diacetyl morfine beter gekend onder de naam *heroïne*, is de koningin van de drugs en is tevens een van de meest misbruikte illegale drugs. Diacetyl morfine werd voor het eerst ontdekt en vervaardigd in 1874 door de Britse wetenschapper **D.P. Wright**. Hij experimenteerde met het middel op honden daar hij dacht dat diacetyl morfine de perfecte, niet verslavende vervangsubstantie was voor morfine. Hij stopte echter voor een onbekende reden verder onderzoek.

In 1898 werd diacetyl morfine door het farmaceutische bedrijf Bayer op de markt gebracht als een hoeststiller onder de mooie merknaam *heroïne*. Het product dankte zijn naam aan de Griekse god Heros, dit om de heroïsche werking van het middel. In korte tijd raakte heroïne uiterst populair en werd het meest gevraagde geneesmiddel op de legale geneesmiddelen markt.

In 1906 publiceerde de American Medical Association een artikel waarin heroïne algemeen werd aanbevolen als een geneesmiddel daar er aangenomen werd dat het product geen verslavende eigenschappen bezat en dat het in plaats van morfine moest gebruikt worden als een algemeen pijnstillend middel.

Het moest ook aangewend worden om er opium-, morfine- en codeïneverslavingen mee te behandelen. Na een tijdje bleek echter dat heroïne een grotere verslavende werking had dan morfine. Hierdoor werd het middel onder strikte wettelijke normen geplaatst en was het legaal niet langer meer verkrijgbaar. Het onheil was reeds geschied want er waren reeds duizenden ongelukkigen verslaafd aan het middel.

Dit had voor gevolg dat er een zeer uitgebreide, goed georganiseerde en zeer winstgevende productie, smokkel en handel in heroïne werd gecreëerd.

Deze zeer lucratieve handel was volledig in de handen van de georganiseerde misdaad. In het Verre Oosten werd de handel in heroïne volledig gecontroleerd door de zogenaamde Chinese Triades, die hun handelsimperium hadden uitgebouwd en hun uitvalsbasis in Hong Kong hadden gevestigd. In Europa en de Verenigde Staten is de handel in deze drug voornamelijk in de handen van de maffia en aanverwante organisaties. In de jaren '70 was één van de bekendste dixit beruchtste druglijnen "*The French Connection*".

In de volgende streken is er een grote papaverteelt en een heroïneproductie:

De Gouden driehoek -- Zuidoost Azië.

Myanmar - Laos - Thailand en in minder mate Cambodia.

De Gouden Sikkal -- Zuidwest Azië.

Pakistan – Afghanistan en India

Mexico.

De Sierra Madres, west Mexico, (vooral bekend voor de black tar heroïne) en de omgeving van Guerrero.

Zuid-Amerika.

Daar speelt vooral Colombia een rol van betekenis. Andere heroïneproducerende landen zijn Peru en Bolivia.

Libanon.

De Bekka Vallei

Turkije.

Daar wordt opium legaal verbouwd. Het land is echter van groot belang omdat enerzijds er morfine afkomstig uit de Gouden Sikkel en de Gouden Driehoek verwerkt wordt tot heroïne van goede kwaliteit (de zogenaamde *Turkse bruine* of *Turkse honing*), anderzijds omdat Turkije een zeer belangrijk transitland geworden is voor het transport van heroïne naar Europa. Turkije is *The Gateway to Europe*.

In mindere mate China, India en Vietnam.

In medische kringen wordt heroïne alleen nog aangewend bij de behandeling van terminale kankerpatiënten.

6.2. De bereiding van heroïne.

Het productieproces voor heroïne is ingewikkelder dan dat van opium en morfine. De productie gebeurt voor de illegale markt uitsluitend in goed georganiseerde en goed bewaakte illegale labo's door aan lagerwal geraakte en/of gewetensloze chemici. De meeste labo's bestaan uit een 3 mans team, een ervaren chemist en 2 assistenten die nog bijgestaan worden door verschillende "medewerkers".

Hieronder volgt een veel gebruikte methode om heroïne te produceren.

1.1.1 6.2.1 De heroïnebereiding:

1.1.1.1 FASE 1: De zuivering van opium:

- De ruwe opium wordt in een niet afgesloten kookpot met kokend water samengevoegd. De opiumalkaloïden zakken naar de boden van de kookpot terwijl onzuiverheden zoals plantenresten en dergelijke meer blijven boven drijven. De onzuiverheden worden verwijderd door de vloeistof door een katoenen doek of door een zeef te gieten.
- De overgebleven vloeistof wordt op een lage vlam terug opgewarmd zodat het aanwezig water kan verdampen. Op de boden van de kookpot blijft dan een dikke donkere pasta achter die nadien gedroogd wordt in de zon. De gezuiverde opium heeft een stopverfachtig voorkomen en weegt ongeveer 20 % minder dan de gebruikte ruwe opium. De gezuiverde opium is ongeveer 20 % zuiverder dan de ruwe opium. In deze fase van het productieproces kan deze opium reeds gebruikt worden om te roken, kan de opium verwerkt worden in voedingswaren (koekjes, cakes) of kan ze plaatselijk gebruikt worden. Dit zuiveringsproces kan door de lokale opiumboeren uitgevoerd worden voordat de opium verscheept wordt voor verdere behandeling of consumptie. De ruwe opium kan ook pas behandeld worden in de illegale labo's waar de heroïne zal vervaardigd worden.

1.1.1.2 FASE 2: De extractie van morfine uit opium.

- De gezuiverde opium wordt in een groot vat in kokend water gedompeld totdat de opium volledig is opgelost. Aan de vloeistof wordt nu gebluste kalk (calcium hydroxide) a rato van een vijfde deel van het gewicht van de gebruikte opium toegevoegd. Soms wordt in plaats van gebluste kalk ook kunstmeststof met een hoog kalkgehalte gebruikt.

- Hierdoor wordt morfine, dat niet oplost in koud water, omgezet in het gemakkelijk op te lossen zout calcium morfenaat. De andere aanwezige opium alkaloiden zullen niet reageren en wanneer de vloeistof is afgekoeld zal het calcium morfenaat in de oplossing blijven terwijl de andere chemicaliën naar de bodem van het vat zullen zinken en achter blijven als een bruine smurrie. (Wel kan er een minieme hoeveelheid codeïne achterblijven in de oplossing daar ook codeïne wat oplost).
- Het calcium morfenaat oplossing wordt uit het vat geschept of gegoten en wordt verschillende keer gefilterd. De gefilterde oplossing wordt in kookpotten terug opgewarmd maar niet gekookt. Hierbij wordt aan de oplossing dan ammonium chloride toegevoegd a rato van een vierde van het gewicht van de gebruikte opium. Wanneer de zuurgraad, de pH, op 8 of 9 is gebracht wordt de oplossing afgekoeld. Na enkele uren zal morfine base gevormd worden en zal deze samen met de weinige achtergebleven codeïne naar de bodem van de kookpotten zakken.
- De oplossing wordt dan terug gefilterd door katoenen of jute doeken. De brokken morfine base blijven dan achter op de filterdoeken, worden uitgeperst en worden aan de kant gezet om in de zon te drogen. De gedroogde ruwe morfine base is een koffiekleurig poeder. (Soms wordt er tijdens het filteren ether toegevoegd dit om de aanwezig codeïne op te lossen). Sommige producenten stoppen hier en gaan over naar fase 3, alhoewel, het is beter om de morfine base te zuiveren door deze te mengen met verdund zout- of zwavelzuur, waardoor er een oplossing van morfine chloride of morfine sulfaat wordt gevormd. Aan deze oplossing wordt actieve houtskool toegevoegd waarna de oplossing terug wordt opgewarmd en warm door een lichte filterdoek wordt gefilterd. Het filteren wordt verschillende keer herhaald waarbij de houtskool en de gekleurde onzuiverheden worden verwijderd. Het filtraat, morfine hydrochloride, wordt gedroogd in de zon en blijft na het zuiveren achter als een fijn poeder van witte kleur. Het witte poeder wordt dan in stukken van ongeveer 1 kilogram geperst en is dan klaar voor verdere behandeling.
- Als alternatief kan ook ammonium hydroxide aan de morfine hydrochloride oplossing gevoegd worden waarbij dan morfine base geproduceerd wordt die na het filteren en het drogen achter blijft als een solide korrelige massa.

1.1.1.3 FASE 3: Het omzetten van morfine in heroïne base.

- Het voornaamste chemische bestanddeel in deze fase in de acetylisering van morfine om later heroïne base te vormen is azijn anhydride, een kleurloze, sterk ontvlambare vloeistof met een sterke pekachtige reuk. Alhoewel azijn anhydride internationaal staat vermeld als een belangrijke precursor bij de heroïneproductie, is het product relatief gemakkelijk te verkrijgen omdat het eveneens wordt gebruikt in de foto-industrie, bij de productie van aspirine en bij de behandeling van leder.
- Morfine hydrochloride of morfine base wordt in een roestvrije of geëmailleerde emmer gemengd met azijn anhydride en dit in verhouding 1-3. De bovenzijde van de emmer wordt afgedekt bij middel van een (hand)doek of iets dergelijk en de oplossing wordt verhit tot 85 °C. Men moet voorkomen dat de oplossing begint te koken. Het verwarmen van de oplossing duurt 5 tot 6 uur tot de morfine volledig is opgelost.
- De doek wordt van de emmer verwijderd en het mengsel dat nu een oplossing van water, azijn zuur, en diacetyl morfine (heroïne) is laat men afkoelen. Nadat de vloeistof is afgekoeld wordt er water aan toegevoegd a rato van driemaal het volume van het gebruikte azijn anhydride en wordt de vloeistof geroerd. (Optioneel wordt er soms een kleine hoeveelheid chloroform aan toegevoegd. Het mengsel wordt nu ongeveer 20 minuten met rust gelaten. De chloroform lost gekleurde onzuiverheden op die op de bodem van de emmer achter blijven als een rode vettige stof. De lichtere waterlaag wordt er voorzichtig afgeschept).

- Aan de waterige oplossing wordt actieve houtskool toegevoegd die de solide onzuiverheden absorbeert. De oplossing wordt herhaaldelijk gefilterd totdat de oplossing helder is. Per kilogram morfine wordt er ongeveer 2,2 kilogram natrium carbonaat opgelost in heet water. Dit mengsel wordt dan aan de oplossing toegevoegd tot het borrelen in de oplossing ophoudt en er brokken heroïne base beginnen neer te slaan. De heroïne base wordt uit de oplossing gefilterd en wordt verwarmd tot deze droog is. De heroïne base is een korrelig wit poeder. Is de heroïne base nog steeds licht gekleurd dan kan deze terug opgelost worden in verdund zoutzuur of citroenzuur, wordt deze terug behandeld met actieve houtskool, waarna het neerslaat en gedroogd wordt. Met deze procedure wordt er uit 1 kilogram morfine 700 gram heroïne geproduceerd.
- Ervaren chemici zuiveren de heroïnebase verder uit. Ze lossen de heroïnebase op in ethyl alcohol in de verhouding van 1-2. De oplossing wordt gefilterd door een verwarmde trechter in een verwarmde fles. Deze handeling verwijdert sporen van natrium carbonaat die nog in de base achter gebleven waren. De fles wordt vervolgens in een ijsbad geplaatst waarbij de heroïne base verandert in een dikke witte brij. Deze substantie wordt overgegoten in een pan die vervolgens in de koelkast gezet wordt waarnaast een kleine ventilator geplaatst wordt. De lucht uit de ventilator doet de aanwezige alcohol verdampen. Na enkele uren kristalliseert de pasta en wordt deze vacuüm gefilterd. Het product dat men “alcohol morfine base” pleegt te noemen is in feite hergekristalliseerde heroïne base

1.1.1.4 FASE 4: De omzetting van heroïne base in heroïne hydrochloride.

- Voor elke kilogram heroïne base of (hergekristalliseerde heroïne base) wordt er 6,6 liter ethyl alcohol, 6,6 liter ether en 225 milliliter geconcentreerd zoutzuur uitgewogen. De heroïnebase wordt opgelost in een derde van de alcohol en de helft van het zoutzuur, dit terwijl de oplossing wordt verwarmd. Al roerend wordt nog een derde van de overgebleven hoeveelheid zoutzuur toegevoegd.
- Vervolgens wordt de resterende hoeveelheid zoutzuur traag, bijna druppelsgewijs, totdat de oplossing is omgezet in een hydrochloride zout. Dit kan gecheckt worden als men een druppel van de oplossing op een spiegel achterlaat en het verdampt zonder een dampspoor na te laten. Men kan ook een druppel van de oplossing op rood gekleurd “Congopapier” aan brengen. Als de oplossing goed is verkleurd het papier blauw.
- Wanneer de omzetting van heroïnebase naar de hydrochloride structuur volledig is gebeurd voegt men er de rest van de ethyl alcohol aan toe en ook de helft van de ether. De oplossing wordt dan ongeveer een kwartier met rust gelaten. Van het ogenblik dat er zich in de oplossing kristallen beginnen te vormen wordt de rest van de ether toegevoegd, wordt de oplossing geroerd en wordt het vat of de emmer terug afgesloten. Het mengsel wordt na ongeveer een uur half vast tot vast en het wordt op een houten (dien)blad gedroogd in de zon. Het volledige droge eindproduct, heroïne hydrochloride, is een fijn wit poeder met een typische azijn geur.
- Ethyl alcohol en ether zijn een zeer vluchtige en uiterst ontvlambare substanties die een hevige ontploffing kunnen veroorzaken wanneer een onervaren persoon ermee werkt.
- De heroïne die geproduceerd wordt in de labo's in de Gouden Driehoek of Gouden Sikkel en in de Bekka Vallei is meestal zeer zuiver en van zeer goede kwaliteit. De heroïne is meestal wit tot beige van kleur. Het poeder lost gemakkelijk op in water.
- Turkse heroïne is meestal licht tot donker bruin van kleur en wordt opgelost in citroensap of azijn in plaats van water daar water niet alle bestanddelen (onzuiverheden of versnijdingsmiddelen) oplost.

- De heroïne die in Mexico wordt geproduceerd is gewoonlijk bruin tot donkerbruin van kleur en minder zuiver dan de vorige vorm omdat er na het productieproces nog onzuiverheden achtergebleven zijn in de drug.
- De chemici in Mexico zijn minder zorgvuldig tijdens het productieproces dan hun collega's in het Oosten. Zij produceren geen heroïne van hoge kwaliteit daar zij hun heroïne van mindere kwaliteit aan een lagere prijs bijna zo vlug kunnen verkopen als ze het produceren. Dit is echter niet de black tar heroïne. Deze vorm wordt ook in Mexico, zeg maar uitsluitend in Mexico, geproduceerd. Deze vorm is echter zuiverder en krachtiger dan de hoger vermelde Mexicaanse heroïne. Black tar heroïne wordt verder nog uitvoerig behandeld.

1.1.2 6.2.2 De productie van heroïne in de voornaamste regio.

1.1.2.1 6.2.2.1 De “Gouden Driehoek” --Zuidoost Azië-- Birma-Laos-Thailand.

	1993	1994	1995	1996	1997
Heroïneproductie per ton	234	177	212	232	217
Myanmar	215	169	195	213	197
Laos	15	7	15	17	18
Thailand	4	1	2	2	2

1.1.2.2 6.2.2.2 De “Gouden Sikkel” -Zuidwest Azië--Afghanistan-Pakistan.

	1993	1994	1995	1996	1997
Heroïneproductie per ton	83	111	140	130	134
Afghanistan	69	95	125	123	126
Pakistan	14	16	15	7	8

1.1.2.3 6.2.2.3 Midden en Zuid-Amerika--Mexico-Colombia.

	1993	1994	1995	1996	1997
Heroïneproductie per ton	5	6	11	11	10
Mexico	5	6	5	5	4
Colombia	---	---	6	6	6

(Bron: Drug Enforcement Administration).

6.3. De basis heroïnetypes.

Heroïne heeft een bittere smaak. Het heeft een typische azijngeur. Als poeder wordt het onzichtbaar bij wrijving tussen de vingers of op de huid. Het poeder heeft dus een zeer fijne kristalstructuur.

Verschillende verschijningsvormen van heroïne
 Uiterst links de “China white” en uiterst rechts de “Black tar”

6.3.1 Heroïne 1.

Dat is de ruwe heroïne, de basis diacetyl morfine. Het is de ruwe morfinebase die een acetyleringsproces heeft ondergaan. Deze ruwe vorm kan 75 % zuivere heroïne bevatten.

6.3.2 Heroïne 2.

Dat is de half geraffineerde basis heroïne onder vloeibare vorm.

6.3.3 Heroïne 3.

De zogenaamde “brown sugar, brown rock, Hong Kong 3, Hong Kong rock of red rock”. Deze heroïnevorm wordt meestal geproduceerd in de Filippijnen en wordt gezien zijn harde korrelige structuur meestal verhit op aluminiumfolie, waarbij de vrijkomende heroïnedampen door een rietje of iets dergelijks geïnhaleerd worden. Deze gebruiksvorm wordt ook het “Chinezen” of “Chasing the dragon” genoemd. Deze heroïnevorm wordt soms ook gerookt waarbij de drug aan tabak of aan tabak en marihuana wordt toegevoegd.

Deze heroïne heeft het uitzicht van kleine brokken, purperrood tot beige-bruin van kleur. Het is de geraffineerde basis heroïne waaraan een gelijk deel cafeïne wordt toegevoegd + zoutzuur + strychnine + ofwel procaïne ofwel fenacitine ofwel kinine. In het Verre Oosten voegt men er ook scopolamine hydrobromide bij.

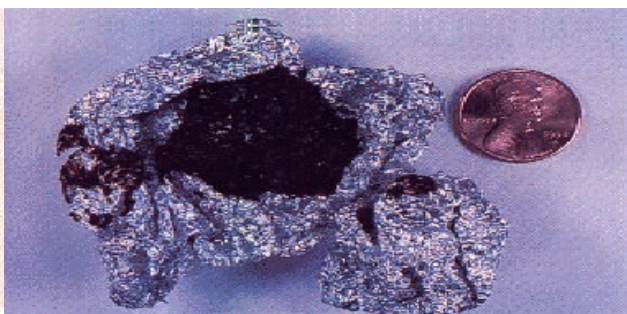
De verkregen pasta wordt nu goed dooreen gemengd en gedroogd. Er ontstaan grote broze brokken, die met behulp van een zeef tot kleine korrels wordt omgevormd. Deze korrels zijn 2 tot 5 mm. in doorsnede, meestal hoekig en onregelmatig van vorm.

- De strychnine wordt vooral toegevoegd om de verlamende werking van de heroïne op de ademhaling te voorkomen.
- De cafeïne (soms wordt ook barbital toegevoegd) wordt gebruikt om de brandbaarheid van de Heroïne HCl te verhogen.
- De procaïne, kinine en fenacitine zijn meer bedoeld als personal touch van de producent, die hierbij een poging doet om zijn product voor de consument herkenbaar te maken.

Het heroïne gehalte bij de heroïne 3-vorm ligt tussen de 10 % en 80 % zuiverheid naargelang de hoeveelheid toegevoegd materiaal.

Ruwe heroïne 3

Mexicaanse black tar heroïne.

Hong Kong 3 Rock heroïne

Hong Kong 3 Rock heroïne

Mexicaanse brown sugar

Mexicaanse brown sugar

d) Heroïne 4.

Deze witte heroïne wordt ook **China White - Anan - Hong Kong 4** genoemd en kan een zuiverheidsgehalte van 95 % en meer bereiken. Deze heroïnevorm wordt meestal bereid uit opium en morfine die afkomstig zijn uit Turkije, India en de Gouden Sikkal en de Gouden Driehoek.

De witte heroïne geproduceerd uit opium afkomstig van Turkije is een wit, vlokkelig poeder waar de heroïne geproduceerd met opium uit de Gouden Driehoek een wit, korrelachtig poeder is. Deze heroïne heeft een dermate fijne korrelstructuur dat men het idee heeft dat het poeder verdwijnt als met het tussen duim en wijsvinger wrijft.

De heroïne 4 die geproduceerd werd met opium uit de Gouden Sikkal heeft een licht beige kleur en een fijne korrelstructuur.

De heroïne geproduceerd in Turkije is van bruine kleur en is in onversneden toestand zeer zuiver.

De bruine heroïne afkomstig uit Mexico is ook een Heroïne 4 vorm doch is minder zuiver dan de witte en beige vorm. Typisch voor deze heroïnevorm is de opvallend zware korrelstructuur.

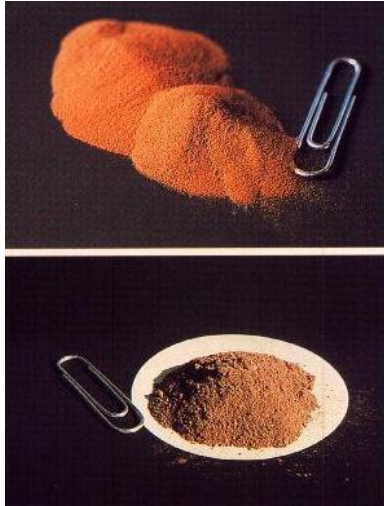
Recent geproduceerde heroïne 4 wordt gekenmerkt door een doordringende azijn geur.

Heroïne 4 uit de Gouden Sikkal

Heroïne 4 uit de Gouden Driehoek

Turkse bruine heroïne 4

Zuid Amerikaanse heroïne 4

Californische drugbestrijdingseenheden hebben een ongewone heroïnevorm op straat kunnen onderscheppen. In het milieujargon spreekt men van *Persian Heroin - Lemon Heroin - Persian Morfine*".

Deze heroïnevorm heeft de volgende karakteristieken:

- ❑ Het is een base verbinding en niet zoals gewoonlijk een HCl verbinding".
- ❑ Het heeft een licht gele tot roze kleur, daar waar heroïne gewoonlijk een witte tot bruine kleur heeft.
- ❑ Gezien het poeder niet volledig oplost in water laat men het reageren met een zuur (meestal gebruikt men citroensap (citroenzuur) of azijn (azijnzuur). De traditionele opwarmingsprocedures worden gebruikt.
- ❑ Zowel kleine als grote inbeslag genomen hoeveelheden hadden een zeer hoge zuiverheidsgraad soms tot 98 %.

- ❑ **IRAN** is vermoedelijk het land van herkomst. Dit kon echter nog niet bevestigd worden.

In Thailand (Gouden Driehoek) werd in 1980 een nieuwe soort heroïne inbeslag genomen. Het droeg de naam ***Special NR. 1***. De drug was kwalitatief uitstekend en was slechts 1 % minder zuiver dan de bijna volledig zuivere Hong Kong 4.

Eind de 1990-er jaren werd er in de Verenigde Staten een nieuwe heroïnevorm in het drugmilieu aangetroffen. Deze heroïne werd verkocht onder de straatnamen ***Red Rum heroin, Fire Express, Green Honey en Laundromat***.

Het is een zeer krachtige heroïnevorm die eind de 1990-er jaren verantwoordelijk was voor diverse overdosis gevallen met dodelijke afloop in de Verenigde Staten. Red Rum heroïne werd getest door de New York Police Department en bleek een zuiverheidsgraad te hebben van 60 tot 70 % op straatniveau! Deze heroïnevorm is 4 tot 5 keer krachtiger dan de gewone heroïne en veroorzaakt bij de gebruiker een enorme high. Red Rum heroïne komt voor als een licht bruin, beige of wit poeder. Deze heroïnevorm wordt door de gebruikers ofwel gesnoven (zoals cocaïne, speed) of wordt gerookt (het bekende “chinezen” of samen met tabak in een gerolde sigaret). Er wordt aangenomen dat deze heroïnevorm afkomstig is uit Zuid Amerika.

6.4. De klassieke versnijdingsmiddelen en de benodigdheden om te versnijden.

Van de grootdealer die handelt in kilogrammen, en meer tot de kleine dealer en de straatdealer en tenslotte de verslaafde wordt de heroïne verschillende keer versneden, ook ***cut of stepped on*** genoemd. De straatkwaliteit bevat in sommige gevallen nog gemiddeld 1 tot 3% zuivere heroïne. Dat wil zeggen, wanneer een verslaafde 1 gram poeder koopt van zijn dealer dat dit poeder maar 1 tot 3 % heroïne bevat, de rest zijn versnijdingsmiddelen.

6.4.1 De basisbenodigdheden om te versnijden zijn

- ❑ het versnijdingsmiddel
- ❑ messen
- ❑ menglepels, de bekende **spoons**
- ❑ een hard, plat niet poreus oppervlak
- ❑ een speelkaart, scheermesje, bankkaart; identiteitskaart of een ander voorwerp met één of meerdere scherpe zijden.
- ❑ zeef of nylonkous
- ❑ trechter
- ❑ -verpakkingsmiddelen zoals condooms, ballonnetjes, capsules, voor gevouwen papierbundeltjes, ook paksons of envelopjes genaamd, plasticzakken met sluitstrip.
- ❑ een weegschaal

6.4.2 De bekendste versnijdingsmiddelen zijn:

- ❑ Het meest gekende en waarschijnlijk ook meest gebruikte versnijdingsmiddel is **lactose** of **dextrose**. Dit zijn melkpoedersuikers van witte kleur die onder andere gebruikt worden als aanvulling bij babyvoeding. Andere populaire suikers die gebruikt worden om heroïne en andere drugs te versnijden zijn **maltose en glucose**. Vaak gebeurt het dat een verslaafde een suikergewoonte heeft aangenomen door het gebruik van heroïne die versneden werd met bepaalde suikers. Hij snoept enorm veel en zal bijvoorbeeld vaak veel suiker in een kopje koffie doen, 3 tot 4 koffielepels zijn geen uitzondering.
- ❑ Naast lactose en dextrose wordt elk oplosbaar poeder gebruikt dat niet gevaarlijk voor het lichaam is. Dealers van de Mexicaanse bruine heroïne zullen bruin gekleurde versnijdingsmiddelen gebruiken zoals cacao en instantkoffie. Die middelen behouden de kleur van de drug en geven visueel een impressie van betere kwaliteit.

6.4.3 Andere versnijdingsmiddelen zijn:

- ❑ **Kinine** in poedervorm: wordt gebruikt tegen maagkramen en malaria. Het heeft een bittere smaak zoals de heroïne zodat het een ideaal versnijdingsmiddel is.
- ❑ **Procaïne** beter gekend dan novocaïne. Het is een synthetisch poeder met een stimulerende werking dat gebruikt wordt als lokaal verdovingsmiddel.
- ❑ **Bakmeel**
- ❑ **Poeder suiker.**
- ❑ **Menita:** een aanvulling bij melksuiker.
- ❑ **Mannitol:** een aanvulling bij melksuiker.
- ❑ **Zetmeel.**

Al de vernoemde producten bepalen bij het versnijden de zuiverheidsgraad van de aangeboden Heroïne.

Vaak mengen gewetenloze dealers gevaarlijke producten doorheen de drug om nog meer profijt te bekomen, hetgeen natuurlijk nefaste gevolgen kan hebben voor de gebruiker. Zo werd er in België heroïne onderschept die versneden was met waspoeder, met gemalen glas, met strychnine, met poeder die wordt aangetroffen in TL-lampen en met cement!

De dealer kan het percentage van de heroïne die hij heeft aangekocht bepalen door ofwel zichzelf of een proefkonijn in te spuiten, ofwel bij middel van een chemische test. Deze testkits kunnen in het milieu of in een drugshop (il)legaal aangekocht worden.

In de illegale labo's waar de heroïne geproduceerd wordt, geschiedt de bepaling van de zuiverheidsgraad van de drug bij middel van analyses.

Eens de dealer de zuiverheid van de heroïne kent zal hij een kleine hoeveelheid van de heroïne versnijden met een versnijdingsmiddel. Hij zal dan nogmaals de heroïne testen. Is hij nu zeker van de juiste hoeveelheid heroïne en versnijdingsmiddel dat hij moet mengen dan begint hij met het uiteindelijke versnijdingsproces van de heroïne.

6.5. Enkele formules om heroïne te versnijden.

6.5.1 Formule 1:

<u>Delen lactose</u>	<u>Gemengd bij 100 % heroïne</u>	<u>Geeft X % heroïne in het mengsel</u>
01 DEEL	1 DEEL	02 DELEN HEROÏNE 50 %
02 DELEN	1 DEEL	03 DELEN HEROÏNE 33,50 %
03 DELEN	1 DEEL	04 DELEN HEROÏNE 25 %
04 DELEN	1 DEEL	05 DELEN HEROÏNE 20 %
05 DELEN	1 DEEL	06 DELEN HEROÏNE 17 %
06 DELEN	1 DEEL	07 DELEN HEROÏNE 14 %
07 DELEN	1 DEEL	08 DELEN HEROÏNE 12,50 %
08 DELEN	1 DEEL	09 DELEN HEROÏNE 11,10 %
09 DELEN	1 DEEL	10 DELEN HEROÏNE 10 %
10 DELEN	1 DEEL	11 DELEN HEROÏNE 9,9 %
11 DELEN	1 DEEL	12 DELEN HEROÏNE 8,3 %
12 DELEN	1 DEEL	13 DELEN HEROÏNE 7,50 %
13 DELEN	1 DEEL	14 DELEN HEROÏNE 7 %

14 DELEN	1 DEEL	15 DELEN HEROÏNE 6,66 %
15 DELEN	1 DEEL	16 DELEN HEROÏNE 6,25 %
16 DELEN	1 DEEL	17 DELEN HEROÏNE 5,75 %
17 DELEN	1 DEEL	18 DELEN HEROÏNE 5,50 %
18 DELEN	1 DEEL	19 DELEN HEROÏNE 5,25 %
19 DELEN	1 DEEL	20 DELEN HEROÏNE 5 %
20 DELEN	1 DEEL	21 DELEN HEROÏNE 4,75 %

6.5.2 Formule 2:

<i>Delen lactose</i>	<i>Gemengd met delen heroïne</i>	<i>Geeft X % heroïne in mengsel</i>
01 DEEL LACTOSE	01DEEL HEROÏNE 100%	02 DELEN HEROÏNE 50 %
02 DELEN LACTOSE	02 DELEN HEROÏNE 50 %	04 DELEN HEROÏNE 25 %
04 DELEN LACTOSE	04 DELEN HEROÏNE 25 %	08 DELEN HEROÏNE 1,50 %
08 DELEN LACTOSE	08 DELEN HEROÏNE 12,50 %	16 DELEN HEROÏNE 12½ %
16 DELEN LACTOSE	16 DELEN HEROÏNE 6,25%	32 DELEN HEROÏNE 3,125 %
32 DELEN LACTOSE	32 DELEN HEROÏNE 3,125%	64 DELEN HEROÏNE 1,550%

6.6. Hoe gebeurt het versnijden?

De dealer weegt een gewenste hoeveelheid heroïne, bijvoorbeeld 5 afgestreken theelepels. Hij giet vervolgens de heroïne op een plat en niet poreus oppervlak op een hoopje.

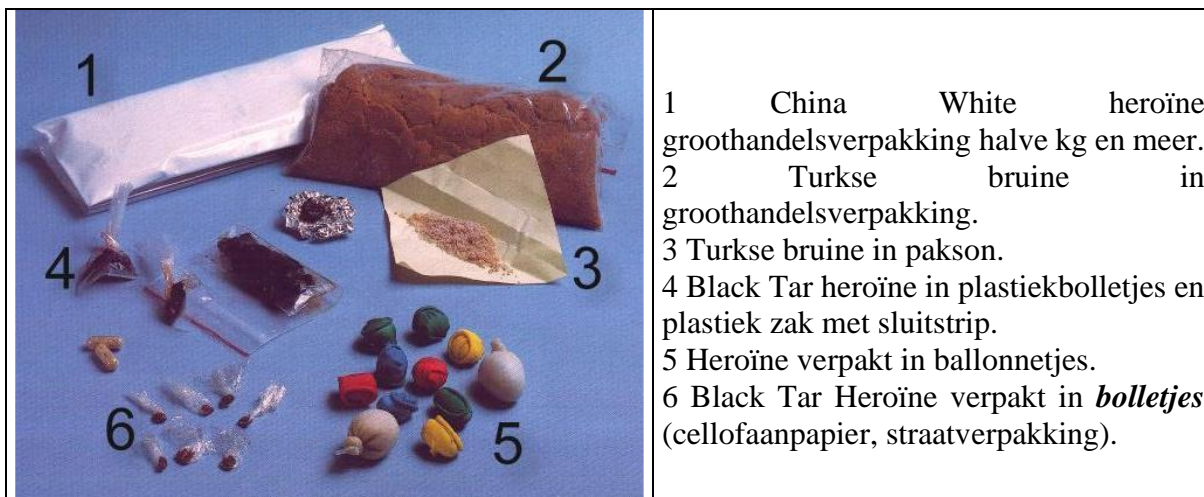
Dan weegt hij de gewenste hoeveelheid lactose en giet deze substantie naast de heroïne op hetzelfde oppervlak op een hoopje.

Gebruikmakend van een speelkaart, een scheermesje een mes of om het even welk voorwerp met een scherpe kant, **hakt** de dealer de heroïne in een fijn poeder. De heroïne wordt dan door een zeef of een nylon kous gegoten. Het zeer fijne vlokkig poeder is nu gezuiverd van onzuiverheden zoals bijvoorbeeld stukjes papier of stukjes verpakkingsmateriaal.

Eens de heroïne door de zeef of de nylonkous heen is gelopen, lijkt het net alsof het poeder een groter volume heeft gekregen. De gezeefde heroïne wordt door de dealer op een hoopje gelegd. Hetzelfde proces wordt nu herhaald met het versnijdingsmiddel, in dit geval de lactose. Dan wordt de heroïne gemengd met de lactose. Is dit gedaan dan wordt de nu versneden heroïne herhaaldelijk gezeefd om het poeder zo goed mogelijk door elkaar te mengen. Eens dit gebeurd is, is de dealer gereed en kan hij beginnen met de drug te verpakken in de gewenste dosissen.

6.7. Hoe wordt heroïne verpakt?

Heroïne bestemd voor grote dealers wordt verhandeld in pakken van 250 gram, 500 gram tot 1 kilogram. Vaak wordt heroïne verpakt in verschillende lagen plastic. Tussen de lagen plastic wordt dan bijvoorbeeld gemalen koffie of peper aangebracht om detectie door drughonden te vermijden.

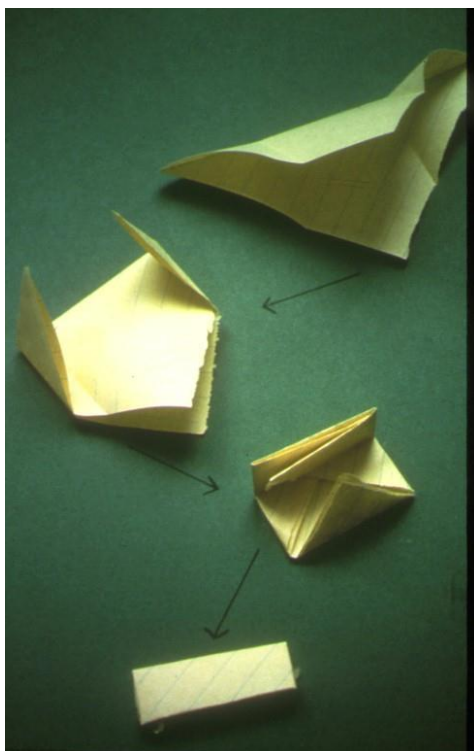

Op lager niveau wordt de heroïne verpakt in rubberen condoms, speelgoedballonnetjes of plastic zakjes met sluitstrip die dan gewoonlijk 10 tot 50 gram heroïne bevatten. Wanneer de dealer speelgoed ballonnetjes of condoms gebruikt als verpakkingsmiddel dan maakt hij het uiteinde van het ballonnetjes vast aan een kleine trechter, en giet hij de uitgewogen hoeveelheid heroïne via de trechter in het ballonnetje of het condoom.

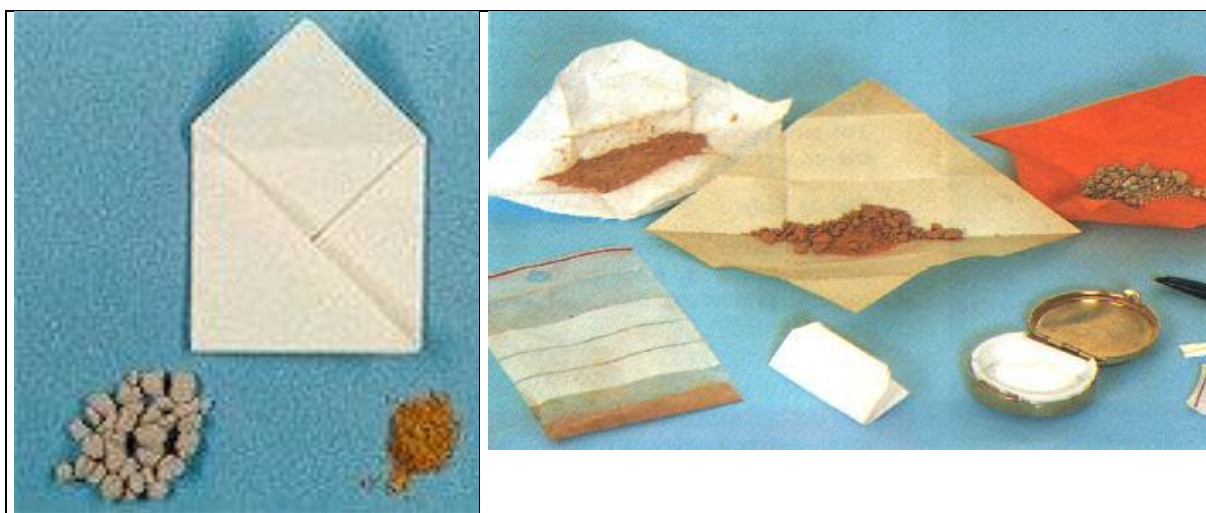
Kleinere hoeveelheden worden verpakt in papierenbundeltjes, de gekende envelopjes, ook paksons genaamd. Het bundeltje is meestal een vierkant stukje papier, gewoonlijk ongeveer 8 cm. X 8 cm. De dosis heroïne wordt in het midden van het papiertje gegoten, meestal is dit ongeveer 1 of 2 gram. Hoe krijgt het bundeltje nu zijn typische vorm? De twee tegenoverliggende hoeken worden naar elkaar toe gevouwen en vormen zodoende een gelijkzijdige driehoek. De onderste hoeken worden naar binnen gevouwen en worden goed aangedrukt. Dan plooit men de basis van de driehoek over de naar binnen gevouwen hoeken. Men bekomt zo een gleufje waarin men dan de top van de driehoek steekt.

Er zijn ook andere kleine verpakkingsvormen zoals de “bolletjes”, dit is heroïne of een andere drug, die verpakt wordt in plasticfolie dat dan in een bolletje gedraaid wordt. Het bolletje wordt bij middel van een aansteker of lucifer dicht geschroeid. De drug zit nu luchtledig verpakt en kan niet gemorst worden.

Gezien de kleine omvang van de envelopjes en de bolletjes worden deze verpakkingsmethoden veel gebruikt door kleine dealers.

Het maken van een pakson.

De meest courante kleine verpakkingsvorm is het envelopje of het pakson.

Het uitwegen van de heroïne gebeurt meestal met een kleine precisie weegschaal ofwel met een maatlepeltje.

Er is een verscheidenheid van gewichten en weegmethodes in de heroïnehandel, maar meestal is de verkregen hoeveelheid drug niet de beloofde hoeveelheid. Bijvoorbeeld, een normale gewichtsnorm is de zogenaamde **spoon**. Hiermee wordt in feite een (thee)lepeltje bedoeld, dat na te zijn afgestreken 2 gram heroïne zou moeten bevatten. De meeste spoons die echter worden gebruikt hebben maar een inhoud van 1,50 tot 1,70 gram. Het is niet ongebruikelijk dat de maat-, weeglepel van bepaalde dealers werd bijgewerkt. Hiermee wordt bedoeld dat de dealer zijn lepeltje onder aan wat indeukt, zodat de binnenzijde met een bolle kant komt te staan.

Voor het verpakken van zeer kleine hoeveelheden Heroïne worden soms papierenbundeltjes gebruikt.

Wanneer een speelgoedballonnetje wordt gebruikt dan giet men de heroïne in het ballonnetje. Vaak wordt de ballon dan volledig plat gedrukt en opgerold tot aan het uiteinde dat er dan wordt overgetrokken zodat er een balletje gevormd wordt. De rubberen condoms worden ook zo behandeld. De heroïne wordt zodoende beter beschermd tegen invloeden van buitenaf.

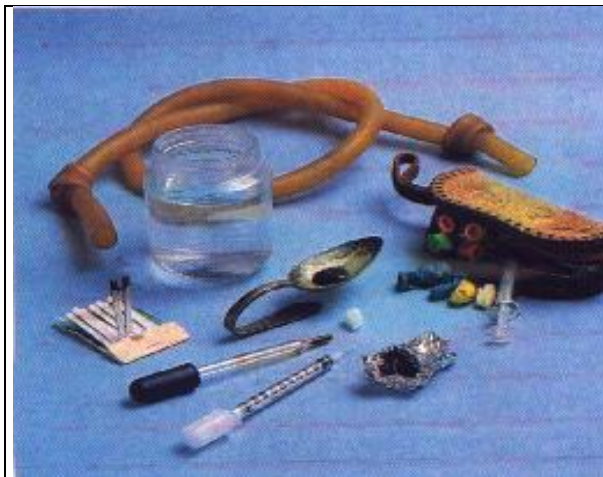
De speelgoedballonnetjes (of condoms) zijn een veel voorkomende verpakkingsvorm in de drugsmokkel, mede doordat de heroïne in deze verpakkingsvorm beter wordt beschermd en mede doordat de drugkoerier de ballonnetjes inslikt. Drugkoeriers met 50 ballonnetjes in de maag zijn geen uitzondering

Hij/zij kan het dan later gemakkelijk terug recupereren (soms met behulp van een laxemiddel of braakmiddel).

6.8.De injectiebehoeften, de outfit van de heroïnespuiter.

Van al de opiaten is heroïne de meest gebruikte/misbruikte drug. Heroïne kan zowel oraal worden ingenomen in de vorm van een tablet, het kan worden gesnoven, het kan gerookt worden en het kan ingespoten worden. De meest gebruikte methode is de intraveneuze inspuiting, ook **mainlining** genoemd. Heroïne wordt nog vaak bij de gebruikers The queen of the drugs genoemd

6.8.1 De "outfit" van een heroïnegebruiker:

De outfit van de junkie

a) De lepel -- "spoon":

De heroïnespuiter gebruikt meestal een theelepeltje, eetlepel, maatlepel of een metalen (wijn)flessendop om de heroïne in water of een andere vloeistof op te lossen en te verwarmen. Sommige verslaafden gebruiken de maatlepel of de metalen flessendop omdat daarvan het metaal dunner is dan bij de "normale" lepel en de oplossing dus ook vlugger opwarmt.

De lepel zal aan de onderzijde de typische verbrandingsvlek vertonen. De steel van de lepel wordt zodanig omgebogen dat zowel de lepelkom als de lepelsteel op de tafel of ander oppervlak rusten en zodoende een stabiel geheel vormen.

De binnenzijde van de lepel vertoont de typische kring die achterblijft nadat er een vloeistof werd verhit. Soms kunnen ook nog wat heroïneresten of een stukje vuil watten in de lepelkom worden teruggevonden.

De typische heroïnelepels.

b) De injectiespuit.

Dit kan een gewone (medische) injectiespuit zijn met zuiger of het kan een (oog)druppelteller zijn waarvan de verslaafde het rubberen zuigballonnetje heeft vervangen door de zuigdop van een fopspeen of iets dergelijks, dit om een groter volume te kunnen opzuigen en om een grotere zuigkracht te hebben.

De gewone medische spuit verloor plots veel aan populariteit daar het voor de gebruiker zeer hinderlijk was om tegelijkertijd de druk op het knelverband te verlichten en de zuiger van de spuit in te drukken. Ook was het onhygiënisch daar de gebruikers elkaars spuiten en naalden gebruikten.

Met de vrije verkoop van steriele injectiespuiten (en naalden) die werden gebruikt door diabetici, werd de injectiespuit opnieuw zeer populair. De verslaafden waren nu niet meer verplicht om vervuilde spuiten en naalden verder te gebruiken maar konden nu voor elke nieuw "shot" of "fix" een nieuwe steriele naald en spuit gaan gebruiken. Het gevaar op infecties, op ziektes zoals AIDS en Hepatitis B zouden drastisch verminderen. Was dat maar waar geweest! Het heeft wel geholpen, voor sommigen.

Vele verslaafden behielden echter hun slechte gewoontes daar zij hielden van het werken en spelen met het "pompje" of zuigertje van de injectiespuit tijdens de injectie van heroïne. De verslaafde speelt vaak met het pompje.

Hij zal eerst "pompen en dan zuigen", dat wil zeggen eerst de heroïne oplossing in de ader spuiten, en deze dan gedeeltelijk samen met een hoeveelheid bloed terug zuigen om de heroïne en het bloed te mengen. Voor de gebruiker is dit een soort van ritueel.

Typische termen voor de injectiespuit zijn "de shotteuse" en "de pomp".

c) De injectienaald

De meest gebruikte injectiespuit en -naald is de injectiespuit die gebruikt wordt door diabetes patiënten. Het is ook deze spuit die vrij kan aangekocht worden.

Soms wordt door de verslaafde zelf een naald gemaakt, dit kan bijvoorbeeld door een scherp gemaakte en gereinigde plasticen ballpoint vulling. Bij gebrek aan een naald wordt ook soms door de verslaafde met een scherp voorwerp een kleine snede gemaakt in een ader. Met een druppelteller wordt de drugoplossing dan via de kleine snede in de ader en in de bloedbaan gebracht.

d) De naaldhouder of naaldbeschermer.

De naaldhouder wordt met de injectienaald meegeleverd en is vaak uit plastic vervaardigd dit om de punt van de naald te beschermen. Bij gebrek aan een naaldbeschermer wordt er door de verslaafde naar een alternatieve oplossing gezocht, zoals bijvoorbeeld een sigaretten filter, een stukje piepschuim enz...

e) Het propje watten.

Gewoon huishoudwatten wordt tot een propje of een balletje gevormd en dit wordt gebruikt als filter tussen de verwarmde heroïneoplossing en injectiespuit, wanneer de oplossing in de spuit wordt gezogen.

Deze wattenpropjes worden vaak door de gebruikers opgespaard daar er altijd een kleine hoeveelheid heroïne in achterblijft. Bij gebrek aan de drug zal de verslaafde dan deze watten in water verwarmen waardoor de aanwezige heroïne vrijkomt waarna de gebruiker deze oplossing inspuut. Het gebeurt ook dat de verslaafde de watten in zijn mond steekt en er begint op te kauwen.

f) Het knelverband -- drukverband.

Het knelverband of drukverband kan een stukje rubberen darm zijn, een stuk stof, een nylonkous, een touw, een elastiek etc.. . Bij het aanspannen van het knelverband, meestal is dit iets boven de elleboog, wordt de bloedtoevoer naar de onderarm verbroken en wordt de ader beter zichtbaar zodat het voor de gebruiker gemakkelijker wordt om zichzelf in te spuiten.

g) Doosje lucifers of aansteker.

De verslaafde zal enkele lucifers samenbinden en laten ontbranden of een aansteker gebruiken om de heroïneoplossing op te warmen. Verslaafden denken dat ze de oplossing dienen op te warmen tot lichaamstemperatuur alvorens deze dan in te spuiten.

h) Scheermesjes

Worden soms gebruikt om de verpakking open te snijden of om een kleine snede in de ader te geven bij gebrek aan een injectienaald.

i) Andere voorwerpen die vaak bij injectiemateriaal kunnen worden aangetroffen.

- Een kleine hoeveelheid water.
- W.C. papier of licht absorbeerbaar papier om na het inspuiten het bloed van de arm te vegen.
- Ontsmettingsalcohol om de injectienaalden steriel te houden, (hetgeen niet veel voorkomt) en om de injectieplaats te ontsmetten.
- Een kleine flesborstel om de druppelteller of de injectiespuit te reinigen.
- Een speciaal vervaardigd lederen etui om de injectiebenodigdheden in op te bergen en te beschermen.
- Een flesje met azijn (bevat azijn zuur) om bruine heroïne op te lossen.
- Een citroen (bevat citroen zuur) om bruine heroïne op te lossen.

6.9. Het gebruik van heroïne.

6.9.1. intraveneuze injectie:

De meest voorkomende gebruiksmethode van heroïne is de intraveneuze inspuiting (mainlining) ook **shot of fix** genaamd. Na de voorbereiding van zijn shot zal de verslaafde zich inspuiten. Een normale of gemiddelde dosis van een shot is 1/8 of 1/4 van een gram poeder, alhoewel sommige zware gebruikers 1 gram en meer per shot kunnen verdragen. Bij ons heeft de straat Heroïne gewoonlijk een zuiverheidsgraad van 20 tot 30 %, dat wil zeggen dat van de hoeveelheid ingespoten drug er maar 20 tot 30 % effectieve heroïne aanwezig is, de rest zijn versnijdingsmiddelen die zachtjes uitgedrukt soms andere duistere herkomst zijn. Voor de heroïnespuiters is het zetten van een fix of shot een waar ritueel.

Nadat de gewenste hoeveelheid poeder in de lepel werd gebracht zal de verslaafde water in de injectiespuit, druppelteller zuigen. Stadswater (water uit de kraan) is het meest gebruikt daar het ook het meest voorhanden is. Dan wordt het water traag in de lepel gespoten. De hoeveelheid water die de verslaafde gebruikt hangt af van de zuiverheid van de heroïne alsmede van de oplosbaarheid van het gebruikte versnijdingsmiddel.

Normale straat heroïne heeft een oplossing die de spuit voor de helft tot 3/4 vult.

Nadat het water in de lepel bij het poeder werd gevoegd, worden de lucifers onder de lepel gehouden (meestal 3 à 4 samen) om de oplossing te verwarmen. Vele verslaafden blijven tijdens het verwarmingsproces de oplossing schudden. De oplossing wordt verward totdat de eerste luchtbelletjes opborrelen. Voor het opzuigen van de oplossing in de spuit wordt een propje watten gebruikt dat dienst doet als filter.

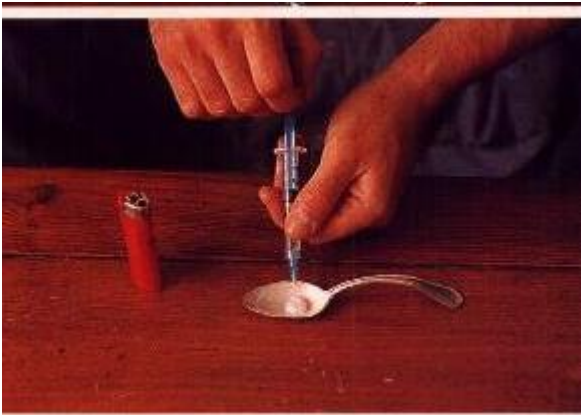
Het plaatsen van het shot.

Heroïne in de lepel wordt gemengd met water of citroensap.

De lepel wordt onderaan verwarmd

De heroïne wordt al of niet door een propje watten in de injectiespuit opgezogen.

De verslaafde plaats zijn shot.

6.9.2 Het opsnuiven van heroïnedampen.

Heroïnedampen kunnen opgesnoven worden. Deze wijze noemt men ook het **Chinezen of Chasing the Dragon**. Hierbij worden enkele brokjes heroïne (meestal is dit een heroïne 3 vorm zoals de Hong Kong 3) op een stukje aluminiumfolie gelegd. De onderzijde van het stukje aluminiumfolie wordt dan verhit boven een vlam. In het Verre Oosten worden de korrels ook wel vermengd met barbital. De opstijgende dampen die men door een kokertjes of een rietje opsnuift vergelijkt men met de staart van een draak.

Heroïne wordt op zilverpapier verwarmd. De vrijkomende dampen worden geïnhaleerd.

Zilverpapier dat gebruikt werd om te "chinezen"

6.9.3 Het roken.

Heroïne wordt ook gerookt in een sigaret doch deze methode is niet zo efficiënt. De black tar heroïne is echter wel geschikt voor het roken.

Daarbij wordt de tar vaak gemengd met marihuana en in een sigaret gerookt. Bij het roken van heroïne wordt maar 30 % van de actieve stof opgenomen. Deze methode wordt ook wel **Ack-Ack** genoemd. Ook wordt soms een heroïne korreltje op het brandende uiteinde van een sigaret gelegd, waarna men het brandende uiteinde in de mondholte brengt en zo de dampen inhaleert.

6.9.4 Het snuiven -- sniffing van heroïnepoeder.

Heroïne 3 wordt soms ook gesnoven. Ook de black tar kan gesnoven worden, dit is vooral mogelijk wanneer de black tar droog is en kan verpulverd worden.

Bij het snuiven legt men enkele lijntjes op zilverpapier, een spiegel of ander hard voorwerp en met een rietje of een opgerold geldbiljet snuift men het heroïnepoeder op. **Het snuiven van de zeer zuivere heroïne 4 kan reeds bij lage dosis de dood veroorzaken**

Enkele wetenswaardigheden

- ❑ De heroïneverslaafde is steeds op zoek naar de "**flash**", de korte super euforie.
- ❑ Een zwaar verslaafde kan tot 3 tot 4 gram heroïne per dag verbruiken.
- ❑ Heroïne wordt soms ook gebruikt in combinatie met andere drugs:
 - ❑ HEROÏNE + COCAÏNE = **SPEEDBALL**
 - ❑ HEROÏNE + AMFETAMINE = **BOMBITAS**
 - ❑ HEROÏNE + COCAÏNE + AMFETAMINE = **ZOOM**
 - ❑ HEROÏNE + CRACK = **MOONROCK**
 - ❑ HEROÏNE + COCAÏNE + LSD = **FRISCO SPEEDBALL**

Type gebruiker:

- ❑ Occasioneel gebruiker: **1 tot 4 shots of pompen per week.**
- ❑ Regelmatig gebruiker: **1 tot 2 shots per dag.**
- ❑ Verslaafde: **4 of meer shots per dag.**

6.10 De effecten bij heroïnegebruik.

6.10.1 De psychische effecten:

Onmiddellijk na de injectie van de heroïne ervaart de gebruiker een intense innerlijke warmte, een intense gloed, euforie, ook **flash** genaamd die vergelijkbaar is met een seksueel orgasme. Dit intense gevoel duurt verschillende minuten en concentreert zich in de onderbuik. De intensiteit van de flash hangt af van de gewoonte van de gebruiker, zijn tolerantiegraad, de ingespoten dosis, de zuiverheid van de gebruikte heroïne, en de emotionele toestand van de gebruiker op het ogenblik van gebruik. Een zwaar verslaafde met beginnende onthoudingsverschijnselen kan bij toedienen van een nieuwe heroïnedosis zelfs geen flash ervaren.

6.10.1.1 De effecten na de injectie:

- ❑ Er is geen gevoel voor pijn meer.
- ❑ De gebruiker raakt in een slaperige dromerige toestand.
- ❑ De gebruiker voelt zich verlost van verantwoordelijkheid, stress en problemen. Hij is dus volledig ontspannen.
- ❑ De gebruiker voelt zich prettig.
- ❑ Hij/zij heeft coördinatie stoornissen.
- ❑ Hij/zij heeft een verminderde eetlust.
- ❑ Sommigen worden spraakzamer.
- ❑ Gewoonlijk hebben zowel de mannelijke als vrouwelijke gebruikers na gebruik van opiaten een verminderd seksueel verlangen.

6.10.2 De fysische effecten

Heroïne is een verdovend middel en heeft een werking van **3 tot 8** uur. De drug heeft een zeer sterk verslavingpotentieel, dus een intense lichamelijke en geestelijke afhankelijkheid, en er ontwikkelt zich tevens tolerantie voor de effecten.

Wat is verslaving?

Het is een staat van periodieke en chronische verslaving, vergiftiging, nadelig voor de persoon en de maatschappij, en die veroorzaakt wordt door het herhaalde gebruik van een drug (natuurlijk of synthetisch). De 3 noodzakelijke elementen voor verslaving zijn:

- **Tolerantie**
- **Fysische afhankelijkheid of gewenning**
- **Psychische afhankelijkheid of verslaving**

Wat is tolerantie?

De dosis van de drug moet verhoogd worden om dezelfde effecten te bekomen die de vorige dosis veroorzaakte.

Wat is fysische afhankelijkheid of gewenning?

Dat is het veranderde fysische gedrag dat veroorzaakt werd door het aanhoudende gebruik van een drug over een bepaalde periode en die de gebruiker dwingt om de drug verder te gebruiken om het abstinentie-, onthoudings- of dervingsyndroom te vermijden.

Wat is psychische afhankelijkheid of verslaving?

*Dat is de emotionele, psychologische afhankelijkheid voor een drug of vervangingsmiddel van de drug, het wordt ook **gewoonte drang** genoemd.*

6.10.2.1 Enkele kenmerkende fysische effecten bij heroïnegebruik zijn:

- Sporen van injectienaalden. *
- Zeer kleine pupil (als een speldenpunt). *
- Vertraagde reflexen en fysische activiteit. *
- Slepende, trage en onduidelijke taal. *
- Blauwe verkleuring van de huid door zuurstofgebrek in het bloed. *
- Droge huid, bleke en broze vingernagels. *
- Droge mond. *
- Slaperig uitzicht. *
- Ademnood, beklemmend gevoel rond de borstkas. *
- Jeukende huid. *
- Verlaagde lichaamstemperatuur, huid voelt koud aan.
- Vertraagd ademhalingsritme.
- Diep stemgeluid. *
- Blozend gelaat door uitgezette haarvaatjes in het gezicht. *
- Ongecontroleerd urineren.
- Trage hartslag.
- Gevoel van luchttekort in de longen.
- Abnormale onregelmatigheid in de polsslag.
- Verhoogd suikergehalte in de bloedspiegel.
- Verwaarlozing van de persoonlijke hygiëne. *

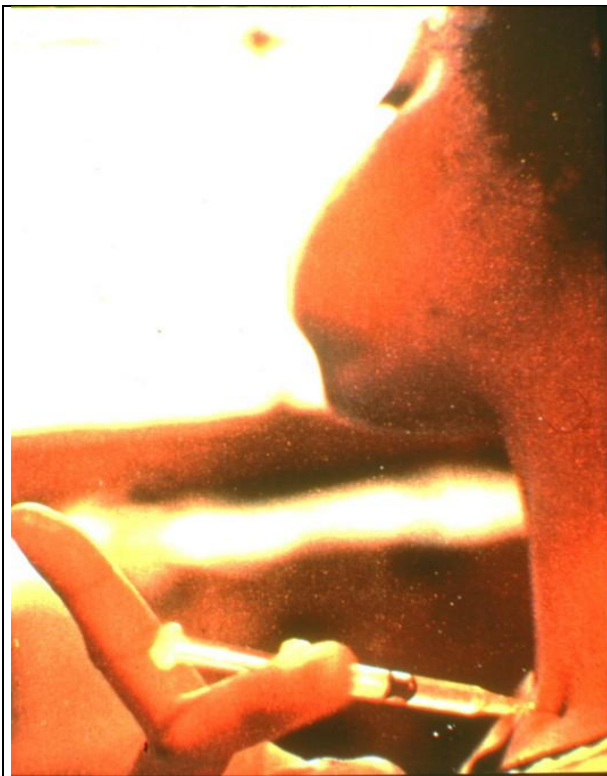
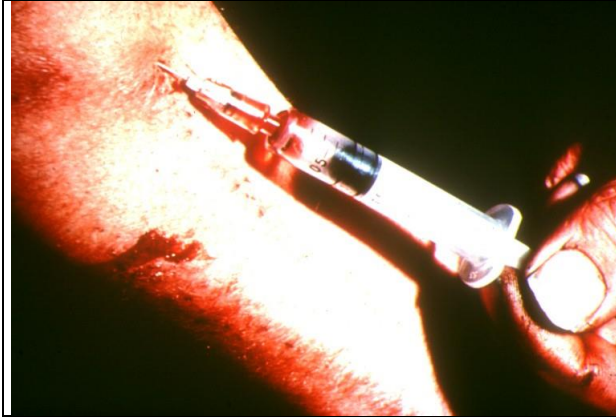
(*) Goed zichtbare kenmerken.

6.11. Beschrijving van enkele specifieke kenmerken.

6.11.1 Sporen nagelaten door injectienaalden:

De heroïnegebruiker injecteert gewoonlijk de drug rechtstreeks in zijn ader(s) - dit wordt ook **mainlining** genoemd - omdat bij deze gebruiksmethode de effecten van de drug praktisch onmiddellijk kunnen ervaren worden.

Gewoonlijk spuit de verslaafde zich in aan de binnenzijde van de arm of in de rug van zijn hand, alhoewel verschillende verslaafden zich ook durven inspuiten in de enkels, de binnenzijde van de knieën, de dijen, de liesstreek en de nek, rechtstreeks in de halsslagader. Soms wordt ook wel eens in de binnenkant van de onderlip ingespoten.

Links, inspuiting rechtstreeks in de halsslagader, boven, inspuiting in de rug van de hand.

Wanneer de verslaafde zich op een hygiënisch verantwoorde wijze inspuit dan zullen de nagelaten sporen praktisch niet opvallen en lijken ze op een gewone prik van de dokter. De meeste heroïnespuiters hebben meestal korsten op de plaatsen waar ingespoten werd. Littekens en abcessen op en rond (en in) de aders waar ingespoten wordt, kunnen veroorzaakt worden door het herhaaldelijk inspuiten van de heroïne in onhygiënische en niet steriele omstandigheden of door gebruik van beschadigde injectienaalden.

Onmiddellijk na het inspuiten, ook **het shotten, het pompen** genaamd, verschijnt op de plaats van de inspuiting een roze kleurige zwelling. Vaak verschijnt de zwelling onder de vorm van een klein gaatje waar soms nog vers geronnen bloed rond zit. Binnen de 24 uur kan op deze plaats een infectie beginnen veroorzaakt door gebruik van vervuult niet steriel materiaal, en het niet ontsmetten van de huid voor de injectie.

Na een dag of zo vormt het samengeklitte bloed een korstje. Hoelang dit korstje aanwezig blijft hangt af van de hygiënische ingesteldheid van de verslaafde. Wanneer hij de omgeving van het korstje regelmatig verzorgt dan zal het korstje vlug genezen en afvallen.

In het algemeen heeft het korstje en de omgeving rond het korstje een roze kleur. Soms kan er rond die plaats een bloedstorting zitten, veroorzaakt door het onhandige gebruik van de injectienaald door de gebruiker of zijn assistent(e). Vaak heeft het korstje ook een langere ovale vorm, te wijten aan het gebruik van een vervuilde, stompe of kromme injectienaald.

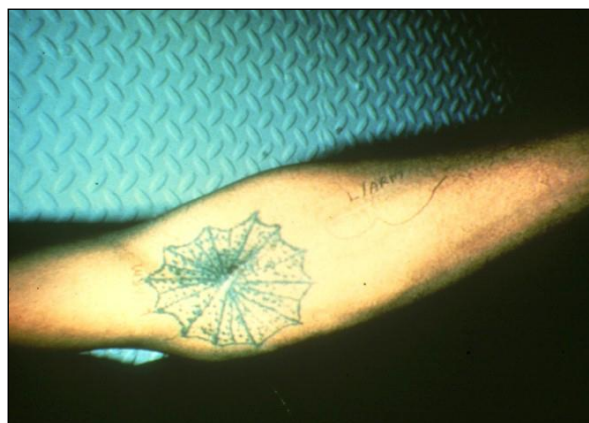
Andere injectiesporen hebben een blauw tot zwarte kleur veroorzaakt door onzuiverheden in de drugoplossing of door roetneerslag op de naald toen deze met lucifers verhit werd om te ontsmetten. Hier heeft het nieuwe korstje een roze, oranjeachtige kleur. Het omringende weefsel is gezwollen en heeft een dieprode kleur.

Naaldsporen op de binnenarm.

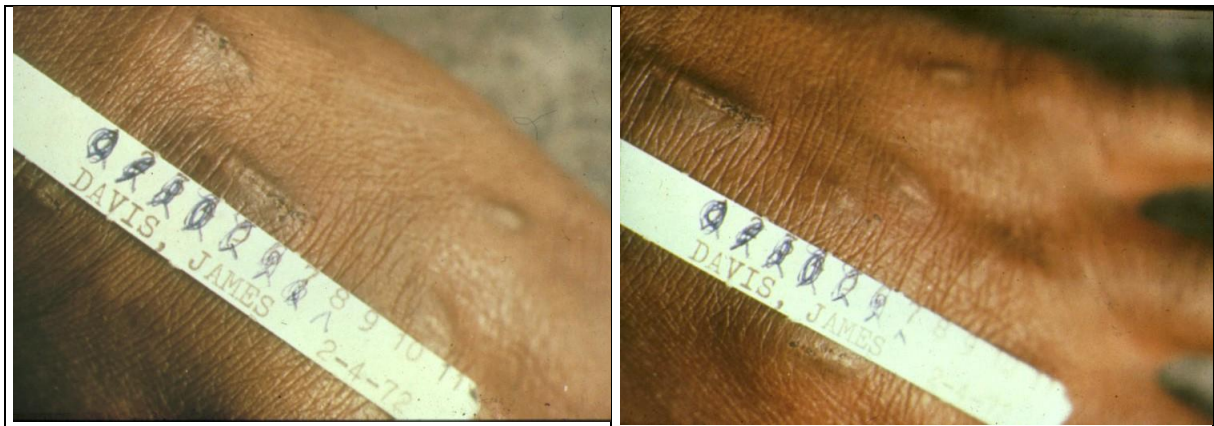
Naaldsporen op de rug van de hand.

Soms laten druggebruikers zich tatoeëren op plaatsen waar ze zich veel inspuiten.

De verslaafde die zich steeds maar in dezelfde omgeving inspuit loopt het risico om op deze plaats littekenweefsel te krijgen. Hierdoor kan de ader geheel of gedeeltelijk verstopen.

De verslaafde moet nu en andere ader opzoeken om zich in te spuiten, met na enige tijd hetzelfde gevolg. Dit is dan ook één van de redenen waarom een gebruiker zich bijvoorbeeld tussen de tenen of in de lies gaat inspuiten bij gebrek aan goede aderen in de armen.

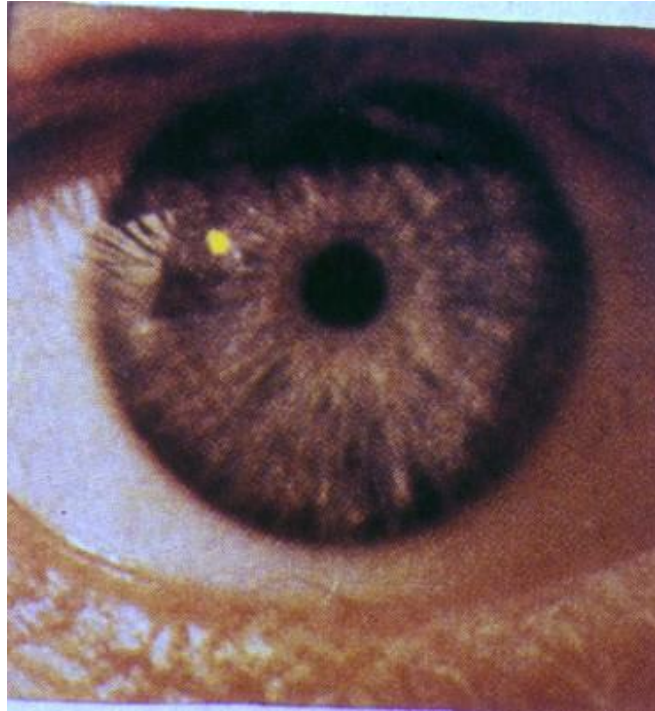
Naast de gewone injectiesporen kunnen er zich ook abcessen gaan ontwikkelen die ook littekens gaan vormen. De abcessen zijn het gevolg van ontstekingen die veroorzaakt werden door het gebruik van niet steriele injectienaalden en van onzuivere heroïneoplossingen. Deze abcessen zijn soms zéér pijnlijk, zitten vol etter en beschadigen de aderen en het omliggende weefsel.

Links ontstoken aders van de onderarm, boven afsterven van lichaamsweefsels.

6.11.2 Samentrekken van de pupil

Normaal reagerende pupillen zullen uitzetten of samentrekken naargelang de lichtsterkte op het netvlies. In een fel licht zal de pupil samentrekken. In het donker zal een pupil uitzetten. Bij gebruik van opiaten zal de pupil samentrekken tot een puntje dat kleiner is dan 2 mm.

De normale pupil grootte varieert tussen 2,9 en 6,5 mm. Is een pupil kleiner dan 2,9 mm. of groter dan 6,5 mm. dan spreekt men van oogverzwakking.

De ogen van een heroïnegebruiker zien er slaperig uit en de pupil die samengetrokken is tot de grootte van een speldenpunt, reageert zeer traag op licht, in vele gevallen is er zelfs geen reactie merkbaar. De pupillen zullen voor een bepaalde tijd samengetrokken blijven. Dit hangt af van de kwaliteit van de drug, de gebruiksmethode, de tolerantiegraad die de gebruiker ontwikkeld heeft en het metabolismeproces in *het lichaam van de verslaafde*.

6.11.3 De spierreactie

Gezien het feit dat de opiaten gewoonlijk een deprimerende werking hebben op het centrale zenuwstelsel, zullen de bewegingen van de verslaafde trager zijn dan normaal.

Vaak nadat de heroïnegebruiker zich heeft ingespoten zal zijn huid beginnen tintelen en jeuken, meestal eerst in de omgeving van de neus. Zijn mond voelt droog aan, zijn gezicht zal blozen en de lichaamstemperatuur daalt. Vaak hebben opiaten een directe werking op het darm- en spijsverteringstelsel waardoor misselijkheid wordt veroorzaakt. Ook is er een verminderde eetlust met als mogelijk effect gewichtsverlies. Vaak heeft de heroïnegebruiker -verslaafde een mager, ondervoed voorkomen.

Opiaten blijken ook de voortplantingsorganen te beïnvloeden. Ze onderbreken of ontregelen bijvoorbeeld de menstruatie cyclus. Deze substanties hebben ook een deprimerende werking op de seksuele driften.

Daar het continue gebruik van opiaten een algemene uitdroging van het lichaam veroorzaakt, heeft de heroïnegebruiker meestal een droge huid en zijn de vingernagels broos en breken ze gemakkelijk af.

6.11.4 De onthoudings-, derving- of abstinentieverschijnselen

De onthoudings-, derving- of abstinentieverschijnselen zijn de ziektesymptomen die volgen op een periode waarin de gebruiker zijn of haar drug heeft moeten missen. Deze onthoudingsverschijnselen zijn waarschijnlijk de belangrijkste reden waarom de verslaafde de opiaten verder gebruikt.

Deze onthoudingssymptomen kunnen variëren van een klein ongemak tot een volledige geestelijke en lichamelijke instorting. Dit hangt onder andere af van de genomen drugdosis, de kwaliteit van de drug, de duur van het gebruik/verslaving, de fysische toestand van de gebruiker, de periode tussen de laatste druginname en het begin van de symptomen en tal van andere factoren.

Van alle opiaten zijn de onthoudingssymptomen bij heroïne de ergste voor de gebruiker. Men mag gerust stellen dat hij/zij op dat ogenblik door een ware hel gaat.

In het algemeen zijn de onthoudingsverschijnselen van opiaten en in het bijzonder van heroïne de volgende:

- Mist de verslaafde zijn **fix** of **shot**, dan begint hij na circa 6 uur zich wat ongemakkelijk te voelen. Dit is meer een psychische dan een fysische reactie.
- Na 8 tot 14 uur manifesteren zich volgende effecten.
 - Onrust.
 - Angst.
 - Lopende neus.
 - Tranende ogen.
 - Zweten en rillen.
 - Diarree.
 - Prikkelbaarheid en geïrriteerdheid.
 - Menstruatie stoornissen.
 - Vaak gaat de penis tot pijnens toe ejaculeren.
 - Verwardheid en beverig uitzicht.
 - Overdreven veel gapen (soms met ontwrichting van het kaakbeen).
 - Hoofdpijn.
 - Slapeloosheid.
 - Buikkrampen (meestal in onderbuik).
 - Verhoogd ademhalingsritme en hartslag.
 - Wijdde pupillen.
 - Huidhaar komt recht (kippenvet) "cold turkey".
- 14 tot 24 uur na het laatste heroïne shot komen bij de vermelde effecten de volgende bij:
 - Herhaalde "aanvallen" van kippenvet. (huidhaar komt recht).
 - Uitzetting van de pupillen.
 - Verlies van eetlust.
 - Lichte rillingen.
- 24 tot 36 uur na het laatste "shot" ervaart de gebruiker volgende effecten:
 - Slapeloosheid.
 - Onpasselijkheid en braken.
 - Diarree.
 - Algemeen gevoel van slaptte.
 - Depressie.

- Afwisselende koude/warmte aanvallen.
- Binnen de 2 of 3 dagen, 48 of 72 uren na het laatste shot bereiken de onthoudingsverschijnselen een hoogtepunt, een piek met volgende effecten:
 - Erge spierkrampen en krampen in de onderbuik.
 - Erge spiertrillingen en zenuwtrekken en spasmen.
 - Verhoging van de lichaamstemperatuur.
 - Verlaging van het ademhalingsritme
 - Constant braken en diarree.
 - Ongecontroleerd samentrekken van de ledematen, gebeurt bijna constant. Men noemt dit “kicking the habit”.
 - Verminderde eetlust en drastisch gewichtsverlies. De gebruiker kan tot 10 kg. in 24 uur verliezen.

Na de piek beginnen de symptomen te verminderen. Na de periode van onthoudingsverschijnselen klaagt de verslaafde nog van nervositeit, algemene lichamszwakte en slapeloosheid. Volledig herstel zal zeker nog een 6-tal maanden duren. Verslaafden beschrijven de periode van ziekte en ontwenning als “*leven in de hel*”. De toediening van een nieuwe heroïnedosis of een vervangingsmiddel zoals methadon doet de onthoudingsverschijnselen meestal ophouden.

Deze onthoudingsverschijnselen worden ook wel *cold turkey* genoemd. De effecten van heroïne worden geblokkeerd door de zogenaamde *opiaat antagonisten*, deze zijn onder andere:

- Naloxon
- Naltrexon
- Nalorfine
- Cyclazogine
- Pentazocine

6.12. Heroïne en het overdosis gevaar.

Heroïne en andere opiaten geven bij een eenmalige toediening bij niet verslaafde individuen meestal slechts lichamelijke onaangename effecten zoals:

- Hoofdpijn.
- Duizeligheid.
- Braken.
- Jeuken van de neus.

Lang niet iedereen heeft bij intraveneuze toediening van heroïne de als “*total body orgasm*” beschreven - flash of rush -, de kortdurende super euforie. Bij herhaald gebruik verdwijnen de onaangename verschijnselen en langzaam begint de gebruiker de euforie te ervaren. Alle negatieve gevoelens, gewaarwordingen zoals, pijn verdriet, koude, honger, depressie, worden weggenomen of verliezen hun onaangenaam karakter.

Elke verslaafde kent het evolutiepatroon in heroïnegebruik, van enkele shots per week, naar elke dag 1 shot tot soms 4 of meer shots per dag. Eens in dit laatste stadium aangekomen is de gebruiker een echte junkie geworden, heeft de drug de controle over het lichaam overgenomen en leeft de gebruiker enkel en alleen nog maar naar het volgende shot toe. Ten einde raad laten junkies zich dan opnemen om af te kicken. Tijdens dit afkickproces raakt de verslaafde ook zijn tolerantie voor de drug in kwestie kwijt.

Dit tolerantieverlies houdt in dat een gebruiker als hij/zij na een kuur in zijn oude gewoonte hervalt zichzelf per ongeluk een fatale dosis toedient, de zogenaamde **overdosis**.

6.12.1 De dood door overdosis kan in volgende gevallen voorkomen:

- Iemand die ontwend is neemt wederom een shot met een sterkte, een zuiverheid die hij eerder kon verdragen ten tijde van zijn gewenning.
- Een buitenlander die gewoon is sterk versneden heroïne te gebruiken komt bijvoorbeeld in België in het bezit van heroïne die qua kwaliteit veel sterker is dan zijn normale heroïne. Hij neemt zijn normale dosis met alle gevolgen vandien.
- Ingeval van bewuste zelfmoord(poging).
- Bij omschakeling van Zuidoost Aziatische heroïne (20 tot 30 % zuiver) naar Zuidwest Aziatische heroïne (50 tot 70 % zuiver).
- Bij het gebruik van de krachtige black tar heroïne.
- Van veel verslaafden die aan een overdosis stierven werd bekend dat ze voor ze het fatale shot namen ze onder invloed waren van alcohol, geneesmiddelen of van beiden, hetgeen de werking van heroïne versterkt.

Om te sterven aan een effectieve heroïneoverdosis volstaat reeds een dosis van een halve gram. Zulke heroïnedoden treft men meestal aan onder beginnende heroïnegebruikers. Andere overdosis doden zijn bijvoorbeeld drugkoeriers en/of -smokkelaars die condooms of ballonnetjes met heroïne gevuld inslikken en waarvan er dan 1 of meerdere in de maag openspringen door de inwerking van het maagsap dat onder andere sterke zuren bevat om het voedsel te laten verteren.

Vaak slikken heroïnegebruikers benzodiazepinen (slaap- en kalmeermiddelen, zeer populair is rohypnol als vervanger voor heroïne) om zolang mogelijk de onthoudingsverschijnselen tegen te houden. Soms worden deze geneesmiddelen geplet, int water (al dan niet volledig) opgelost en ingespoten.

6. 13. De handel en smokkel van heroïne.

In de productielanden of -streken zoals de **Gouden Driehoek** de **Gouden Sikkkel** of **Mexico** en bewerken veel kleine boeren achter hun huis of boerderij in het geheim kleine tot middelgrote papavervelden. De verbouw van papaver en de oogst van opium is rendabel en levert veel meer op dan welke gewone oogst ook. De handel en smokkel van heroïne en de grondstoffen is echter in handen van de georganiseerde criminaliteit of van guerrillagroeperingen die het druggeld gebruiken om onder andere wapens te kopen.

De laatste 3 tot 4 jaren zijn de cocaïne producerende landen in **Zuid Amerika** ook serieuze leveranciers van heroïne geworden.

6.13.1 Heroïnesmokkel, een kort overzicht sinds de jaren 1960.

Turkije was (en is) het doorvoerland van de morfine en heroïne afkomstig uit de Gouden Sikkelen en de Gouden Driehoek. De smokkel was in handen van een bekende misdaadorganisatie.

Door deze organisatie, **The French Connection**, werd de in Azië en Turkije vervaardigde morfine gesmokkeld naar illegale laboratoria in Italië en Zuid-Frankrijk, waar deze dan werd omgezet in heroïne van zeer goede kwaliteit. Het waren voornamelijk chemici uit Corsica, Sardinië en Marseille die zeer hoog aangeschreven stonden.

Deze heroïne was meestal bestemd voor Noord-Amerika waar toen al een omvangrijke illegale afzetmarkt was.

De smokkel van deze witte, in Europa vervaardigde heroïne was volledig in de handen van de Amerikaanse en/of Italiaanse Maffia. De French Connection kende een hoogconjunctuur op het eind van de 1960-er jaren.

In het begin van de 1970-er jaren rolden de internationale narcotica bestrijdingseenheden de meeste laboratoria in Zuid Italië en Frankrijk op hetgeen het einde betekende voor de French Connection. Tevens oefenden de Verenigde Staten sterke druk uit op Turkije om de papaverteelt aan banden te leggen en moest de Turkse regering strenge voorschriften uitvaardigen teneinde de legale winning van opiumsap te verminderen.

Het einde van de French Connection betekende de start en de opbloei van de **Dutch Connection** in Amsterdam die de handel en smokkel van heroïne nu volledig ging controleren. Deze organisatie was vooral werkzaam in de Chinese buurt en was volledig in handen van de Chinese georganiseerde misdaad, beter gekend onder de naam **triades of tongs**. Die werkten nauw samen met hun collega's en de drugkoningen in het Verre Oosten.

Het is zo dat de oorlogen in Korea en later Vietnam een nieuwe markt voor heroïne deden ontstaan onder de aldaar aanwezige militairen. Het was een heroïne 3 vorm, van beduidend mindere kwaliteit dan de heroïne 4, die toen aldaar zeer populair was. Een mogelijke verklaring voor het verleggen van de illegale activiteiten door de smokkelaars naar Amsterdam zou het volgende kunnen zijn. Toen de militairen door de ontwikkelingen in de Vietnam oorlog verdwenen vestigden de Zuidoost Aziatische heroïnesmokkelaars hun aandacht op Europa. Europa was dicht bevolkt en relatief rijk. Er waren diverse grote zeehavens en er waren reeds vele Chinese families in Europa gevestigd. Sindsdien werd de aldaar vervaardigde Heroïne 3, vanuit Hong Kong, Singapore en Bangkok, naar Europa gesmokkeld.

Deze Heroïne 3 was van andere kwaliteit en vorm dan de heroïne die destijds in Europa vervaardigd werd. De **Dutch Connection's** heroïenemarkt werd hier vooral gecontroleerd door de Chinezen uit Hong Kong, Maleisië en Singapore, die georganiseerd waren in de zogenaamde **Triades**, Chinese geheime vennootschappen. Die vennootschappen droegen mystieke namen als "14-K", "WO" "SHING WO" en "SEE Tong". Deze vennootschappen hadden tijdens de oorlog in Vietnam de heroïnehandel volledig in handen. Na de oorlog richtten zij zich op Nederland waar zich in Amsterdam Chinezen gingen vestigen. Aldaar zetten de triades hun werk verder. Jarenlang voorzagen ze gans West Europa en ook de Verenigde Staten van een relatief minderwaardige heroïnevorm de Heroïne 3, ook **Hong Kong Rock** genaamd, waarvan het gehalte actieve drug beduidend lager was dan bij de heroïne 4. Door doelgerichte en effectieve politionele maatregelen tegen de georganiseerde Chinese maffia, werd de heroïne op de Europese markten schaars.

Maar al gauw was de hoogwaardige heroïne 4 weer verkrijgbaar uit illegaal producerende gebieden tussen Pakistan en Afghanistan. In deze streken leven de **Pathanen-stammen** die zich net als de **Neo's** uit het Gouden Driehoek gebied onttrekken aan elke overheidscontrole.

Zuivere heroïne wordt Europa binnengeloodst vanuit Iran, Afghanistan en Pakistan (De Gouden Sikkellanden), iets mindere kwaliteit komt uit Laos, Birma en Thailand (De Gouden Driehoek landen), het Midden Oosten (onder andere de Bekka vallei) en het Nabije Oosten. Het Khomeiny regime van de fanatieke Moslim revolutionairen en de burgeroorlog in Afghanistan vormden een tijdelijke onderbreking van de heroïneaanvoer.

Maar voor de opiumleveranciers uit de Gouden Driehoek was het nauwelijks een probleem. In **Darrha** waar de grootste wapenfabriek van Azië staat, en dankzij de ideale ligging aan de grens, is deze stad momenteel het middelpunt van de Afghaanse/Pakistaanse opiumhandel geworden.

In dit Mekka van verderf werden jaarlijks tientallen tonnen opium verwerkt en geraffineerd tot morfine en heroïne en werden honderden tonnen opgeslagen, genoeg om de volledige Europese behoefte te dekken. Thaise, Turkse, Chinese, Franse en Libanese misdaadorganisaties, vaak los georganiseerd als een familiebedrijf of als streng van een maffiatak gebruikten **Karachi, Kabul, Bangkok, Amsterdam, Parijs, Munchen, Kopenhagen en Miami** als overstapplaats of als tussenstation. Zelfs Moskou werd gebruikt omdat daar de reizigers uit de Oosterse landen niet te vlug gecontroleerd werden.

Gastarbeiders, mensen met vrije beroepen, studenten en andere op avontuur beluste amateurs vervoerden en smokkelden drugs aangelokt door het vooruitzicht gemakkelijk veel geld te verdienen. Daarbij werden vaak condooms of ballonnetjes gevuld met heroïne ingeslikt, om deze dan op de plaatsen van bestemming uit te braken.

Anderen verborgen de heroïne in vooraf geprepareerde bergplaatsen in hun klederen, hun bagage zoals koffers met een dubbele bodem, zalfdoosjes en dergelijke meer.

Vaak werden ook hoeveelheden verborgen in de anus, de vagina, en er zijn gevallen bekend waarbij men speciaal een operatie liet uitvoeren om de drugs in het lichaam te kunnen verbergen, dit in speciaal daartoe aangepaste ruimtes. In feite mag men overal verwachten drugs te kunnen vinden.

Voor de smokkel van grote hoeveelheden werden boten, vliegtuigen, zowel commerciële als privé vluchten, vaarten, jachten, vrachtwagens, mobilhomes enzovoort gebruikt.

Vaak trof men in de havens in grote cargo's of containers kratten aan die gevuld waren met heroïne. De drugs waren in de meeste gevallen bedekt met gemalen koffie of iets dergelijks om de drughonden te misleiden.

In de Gouden Driehoek, de **Golden Triangle**, waren er twee organisaties dominant in de opiumproductie, -raffinage en smokkel namelijk:

- **De B.C.P.: De Birmese Communistische Partij**
- **De S.U.A.: Shan United Army**

De handel en smokkel van drugs in zowel de Gouden Driehoek als de Gouden Sikkil zat veelal verweven of werkte samen met de wapenindustrie en wapenhandel, en daardoor met de geldwereld en de globale wereldpolitiek.

De opiumproductie in de Gouden Driehoek bleef in de jaren 1985-1987 gedomineerd door de B.C.P. en de S.U.A.. De aanmaak van heroïne bleef tevens in handen van deze organisaties. Gouden Driehoek opium werd ook verwerkt tot heroïne in andere steden van het Verre Oosten. In Maleisië werd veel Heroïne 3 geproduceerd in de omgeving van de stad **Pinang**.

In Hong Kong werden in illegale labo's heroïne base en heroïne 3 omgezet in de zeer zuivere heroïne 4 vorm. Om de drughandel langs de grenslijn van Thailand en Birma in handen te krijgen en er eventueel het monopolie te verwerven werd er tussen de verschillende belangengroepen vaak een bloedige strijd gestreden. Zoals bijvoorbeeld in 1986, toen werd de S.U.A. groepering aangevallen door rivaliserende bendes waardoor hun handel werd verstoord.

In Birma daarentegen hebben de B.C.P. in samenwerking met de *Kachin Independence Army (K.I.A.)* hun drugoperaties uitgebreid.

Daar dit gebied, territorium, tegen de grens met India is gelegen begon dit gebied van enorm belang te worden voor deze bendes als transitzone voor hun waren.

Heroïne labo's treft men vaak aan in de (directe) omgeving van papavervelden. Deze velden alsmede de labo's worden uitstekend beschermd door boobytraps of hightech alarmsystemen. Bij de lokalisatie en de inname van een dergelijk labo wordt er vaak vooraf een bloedige strijd gestreden tussen respectievelijk de drugbestrijdingseenheden en de smokkelaars.

Heroïne labo's voor de omzetting van heroïne base in heroïne zijn operatief in Maleisië, vooral in de omgeving van **Pinang** en in de junglezone langs de grens van Thailand en Maleisië.

In Iran zijn de illegale labo's vooral actief in **Tabriz, Teheran en Zahedan**. In Iran wordt tevens een strenge drugcontrole strategie gehouden. Er worden vaak smokkelaars geëxecuteerd en worden er gebruikers verbannen naar een eiland in de Perzische Golf.

In Pakistan zijn de labo's vooral in de omgeving van de **Khyber regio** gevestigd. In Pakistan werden de opiumvelden bijna volledig vernield in de **Malakand zone** gedurende het jaar 1984-1985. Er werden tevens strenge straffen uitgesproken in met drugs verband houdende transacties, zaken en dergelijke meer. In maart 1986 verzetten boeren zich in de **Gadoon zone** tegen de uitroeiing van de opiumvelden. Er volgde een strijd waarin 13 doden vielen. Deze actie bracht echter het *Anti Poppy programma* in Pakistan tot stoppen.

In Libanon gebeurt de opiumraffinage voornamelijk in de **Bekka-vallei, de Baalbek zone, Tripoli en Beiroet**.

Het is zo dat de smokkelroutes regelmatig verlegd worden. Het Mekka van de drughandel, zeg maar de drugwereld is gevestigd in **Hong Kong**. (Zekerlijk voor wat heroïne betreft). Dit wegens de ideale ligging van de stad, het is geografisch en economisch een ware handelsmetropool, er zijn miljoenen inwoners, er heerst een enorme armoede en er is de grote verscheidenheid aan nationaliteiten die men er aantreft.

In de periode 1985-1986 werden er enkele belangrijke heroïne vangsten gedaan in Europa, met name:

Nederland	556 kg
Spanje	386 kg.
Italië	333 kg.
West Duitsland	155 kg.
België	78 kg.

Deze vondsten, inbeslagnames evolueerden mee met de tijd. Wat zekerlijk opviel was bijvoorbeeld in de periode 1989-1990 dat de inbeslag genomen heroïne van zeer goede kwaliteit en zuiverheid was.

De Zuidwest Aziatische heroïne wordt vooral gesmokkeld naar de U.S.A., Canada, Europa en Australië. Zowel in de U.S.A. als in Europa zou de Zuidoost Aziatische heroïne een marktaandeel van ongeveer 20 % vertegenwoordigen. Voor Europa in het jaar 1990 mag men zelfs aannemen dat dit percentage reeds gestegen is tot 40 tot 45 %. In Canada zou 65 % van de straat heroïne afkomstig zijn uit Zuid -Oost Azië.

In Afghanistan zijn de labo's vooral te vinden in de provincie van **Nangarhor**, enkelen werden ook gevonden in de provincie van **Helmand** in het zuiden, alsook tegen aan de grens met Iran in het zuidwesten.

In de Verenigde Staten heeft de Zuidwest Aziatische heroïne een belangrijk aandeel. Deze heroïne die vooral bereid wordt langs de grens van Afghanistan met Pakistan wordt de V.S. binnengesmokkeld via smokkelorganisaties in Turkije, Italië, Frankrijk en Spanje.

Het kleine aandeel van Zuidoost Aziatische heroïne wordt vooral binnengesmokkeld via Californië, Washington, Seattle en Miami. Naast de zuidwest Aziatische heroïne is de Mexicaanse heroïne de belangrijkste drug voor de V.S.. Mexico staat in voor de levering van 30 % van het marktaandeel van heroïne in de V.S. In Mexico zijn de papavervelden voornamelijk gelokaliseerd in de provincies **Durango, Guerrero, Sinaloa en Chichuachija**. De Mexicaanse politiediensten ondernamen reeds verscheidene acties in deze gebieden met wisselend succes. De heroïne uit deze streken wordt meestal naar de V.S. gebracht door Mexicaanse gastarbeiders of seizoenarbeiders. Houston is een belangrijke doorvoerplaats van Mexicaanse heroïne uit de Durango zone, en is bestemd voor distributie in Chicago. Arizona is de zuidwest ingang voor Mexicaanse heroïne alhoewel Texas ook wordt gebruikt.

Mexico staat vooral bekend voor de productie van de zogenaamde **black tar heroïne**, ook gekend als **Chapapote**. De black tar heroïne is een heroïnesoort met een hoge zuiverheidsgraad, 93 % en soms meer. De laagste straatkwaliteit die onderschept werd was *maar* 40 % zuiver.

De black tar zou vervaardigd worden door onafhankelijke boerenfamilies uit de provincies **Sonora, Durango, Sinaloa en Guerrero**. De distributie in de V.S. zou gebeuren via "familierelaties". De black tar wordt ingevoerd in de V.S. door illegale gastarbeiders. De handel wordt volledig gecontroleerd door Mexicaanse drugkartels en momenteel is er nog geen inmenging van de Westerse georganiseerde misdaad, of er is nog geen dergelijke inmenging gekend. Ook de Cubaanse en zwarte misdaadorganisaties werken intens mee aan de handel. Black tar is in feite goedkoper dan de gewone heroïne.

6. 14. Heroïne en criminaliteit.

Daar heroïne een relatief dure drug is pleegt de verslaafde vaak criminele feiten om zijn dagelijkse dosis te kunnen scoren. Het gaat hier echter zelden om wat men zware criminaliteit pleegt te noemen, dus geen bankovervallen of zware geweldmisdrijven. Verslaafden verdienen hun geld om drugs aan te kopen hoofdzakelijk op volgende 3 manieren:

- **Prostitutie** (zowel de mannelijke als vrouwelijke verslaafden prostitueren)
- **Diefstal** (gauw diefstallen, diefstallen ten nadele van "collega's verslaafden, inbraken in auto's en dergelijke). De buit wordt naar vaste helers gebracht.
- **Het kleine dealen of subdealen.**

Een heroïneverslaafde of heroïnomaan gaat vaak stelen van zijn ouders of van intieme vrienden en is bijgevolg volkomen onbetrouwbaar en leugenachtig.

Volgens de Belgische drugwet is het verhandelen of bezitten van heroïne een strafbaar feit. Het is wel toegelaten heroïne te bezitten voor diegenen die over een attest beschikken zoals apothekers, een soort machtiging, afgeleverd door het Ministerie van Volksgezondheid.

In het milieu komt het ook soms voor dat er een afrekening gebeurt bij middel van het inspuiten van een overdosis heroïne. In het Belgisch drugmilieu komen dergelijke afrekeningen maar zelden voor.

6.15 Het opsporen van heroïne en het onderzoek.

6.15.1 Heroïne kan je via de zintuigen herkennen:

- ❑ Heroïne 2 is de heroïne basevorm, heeft een ruw brokkelig voorkomen en kan een vaal witte, gele tot bruingele kleur hebben.
- ❑ Heroïne 3 is korrelig en grijswit tot bruin van kleur. De kleur kan zelfs purper zijn. Deze heroïne vorm wordt meestal gerookt of gesnoven (het chinezen, chasing the dragon) en wordt ook Hong Kong 3 of Hong Kong Rock genoemd.
- ❑ Heroïne 4 afkomstig uit de **Gouden Driehoek** is een poeder dat wit tot roze van kleur is, de zogenaamde **China white heroïne**. Deze drug is best te vergelijken met talkpoeder of bloem. Het is een drug met een zeer fijne kristalstructuur en wordt onzichtbaar bij wrijving over de huid.
- ❑ Heroïne 4 afkomstig uit de **Gouden Sikkkel** is een poeder dat een beige kleur en een fijne kristal structuur heeft.
- ❑ Heroïne 4 afkomstig uit Zuid Amerika is een wit poeder met eveneens een fijne kristal structuur.
- ❑ Heroïne is meestal korrelig van structuur, vuilwit, beige; licht- tot donkerbruin van kleur (Zuidoost Aziatische heroïne).
- ❑ Turkse heroïne 4 is een licht bruin poeder.
- ❑ Mexicaanse heroïne is meestal donker bruin van kleur en heeft een zware korrelstructuur. Deze heroïne wordt ook de brown sugar genoemd.
- ❑ Zwarte tot donder bruine brokjes die lijken op teer, en die in aanwezigheid van vochtigheid lijken te smelten is de black tar heroïne afkomstig uit Mexico.
- ❑ In België is de meest gangbare heroïne deze die afkomstig is uit Turkije. Deze heroïne wordt **bruine, Turkse bruine of Turkse honing** genoemd.
- ❑ Pakistaanse Heroïne is een bruinroze poeder.
- ❑ Heroïne komt ook voor als witte tablet van ROCHE.
- ❑ Heroïne komt ook voor als een kleurloze vloeistof in ampullen.
- ❑ **Heroïne smaakt bitter en heeft een typische azijngeur.**
- ❑ Een heroïnegebruiker kan je herkennen volgens de effecten of onthoudingsverschijnselen die hij doormaakt. Je kan ook gecontacteerd worden door vrienden of familieleden van de verslaafde die je inlichten omtrent de verslaafde en zijn praktijken.

6.15.2 Volgende zaken kun je vinden op een heroïnegebruiker:

- ❑ Lepel met een gebogen steel en die onderaan de typische verbrandde vlek vertoond.
- ❑ Een citroen of citroensap, een flesje met azijn om de heroïne in op te lossen.
- ❑ Een injectiespuit met naald.
- ❑ Zilverpapier met de gekende verbrandde vlekken of op de binnenzijde een bruine verkleuring (in de heroïne aanwezig suiker die carameliseerde) wijst op **chinezen**).
- ❑ **Bolletjes** (cellofaanpapier dat in een bolletje gerold werd en daarna met een aansteker werd dicht geschroeid) die een poeder bevatten.
- ❑ Papieren enveloppe (het pakson), condoom of ballonnetje met een wit of bruin poeder in.
- ❑ Een rietje of een kokertje en verbrand zilverpapier (wordt gebruikt om te chinezen).
- ❑ Literatuur over heroïne.
- ❑ Papieren zakdoekjes die bebloed zijn.
- ❑ Verder kan je op de armen of op de benen ook spuitsporen aantreffen (needle tracks). In het bloed, urine en speeksel kunnen heroïne en andere opiaten worden aangetoond.

Het is niet altijd even makkelijk om een stof, een poeder te identificeren als heroïne. Als je een verdacht lijkende stof op een persoon vindt kan je dat ter plaatse testen bij middel van een spoeddetectieset. Daarbij gebruiken wij de Becton-Dickinson test(en) voor opiaten en heroïne. Via de kleurreactie die ontstaat na enkele seconden tot minuten weet je dat die stof heroïne **kan** zijn. Een labonderzoek kan dat met zekerheid bevestigen.

Wanneer de aangetroffen hoeveelheid minder dan 2 gram is, is het af te raden zelf een oriëntatietest te doen. Men behoudt de verdachte stof dan best voor het labo onderzoek.

Je kan ook heroïne laten opsporen met behulp van een drughond, die zal reageren wanneer het dier de drug ruikt. Vaak camoufleert men de heroïne met gemalen koffie of andere sterk ruikende stoffen zoals zepen en parfums, dit om de drughonden te misleiden. Het gebruik van een drughond is in het bijzonder interessant wanneer grote hoeveelheden bagage of andere ladingen moeten worden doorzocht (zoals bijvoorbeeld koffers op een luchthaven of de laadruimte van een schip). De drughonden hebben een speciale opleiding gekregen om drugs op te sporen.

Het onderzoek kan verder gezet worden door middel van verhoren van getuigen, kennissen van de verdachte of van de verdachte zelf.

6.15.3 Vragen die kunnen gesteld worden tijdens het verhoor

- Weet je wat je bij je hebt?
- Waar heb je je drug gekocht?
- Wat was de aankoopprijs?
- Is het voor eigen gebruik of om te dealen dat de drugs werden aangekocht?
- Wie zijn je klanten of contactpersonen?
- Waar en wanneer ben je het laatst in het buitenland geweest?
- Ken je het land van herkomst van de heroïne?
- Hoe word je bevoorrad of ga je zelf de drug halen bij je dealer?
- Heb je een vaste dealer en wie is het?
- Welke voer- of vaartuigen worden bij de handel, de smokkel gebruikt?
- Hoeveel personen zijn bij de smokkelactie(s) betrokken?
- Zijn ze gewapend? Zo ja, welke wapens dragen ze?
- Zijn er openbare ambtenaren bij betrokken?
- Worden/werden er ambtenaren omgekocht?
- Waar, hoe en wanneer is de volgende actie te verwachten?
- Hoe worden de drugs verstopt en waar?
- Hoe is de Heroïne verpakt?
- Weet je waar er eventueel illegale labo's zijn?
- Hoe worden deze labo's beschermd?
- Ken je je opdrachtgever(s)?
- Worden er valse namen, paspoorten, identiteitskaarten, of andere valse documenten gebruikt?
- Wordt er een boekhouding bij gehouden en wie zijn de geldschieters?
- Werd je reeds voor drugzaken veroordeeld?
- Wens je als tipgever op te treden?

6.15.4 Om een heroïnehandel op te doeken en de betrokkenen te vatten moet de politie beschikken over:

- Tijd, mensen en geld.
- Undercover agenten (infiltranten).
- Verklikkers en/of tipgevers

6.15.5 Verder kan de politie volgende verrichtingen uitvoeren:

- Huiszoekingen.
- Fouilleren.
- Aanhouden.
- Onderzoek op het lichaam (moet met toestemming van verdachte gebeuren).
- Inbeslagname.
- Verhoren van getuigen en verdachten.

De meeste drugzaken worden opgelost door middel van aangebrachte tips. Er is tevens een goede samenwerking op internationaal vlak noodzakelijk tussen de politiediensten daar de heroïnesmokkel een internationaal/intercontinentaal karakter heeft. Het is van belang om contacten te hebben in de landen van herkomst van de heroïne, zodanig dat de bewegingen van bepaalde personen of organisaties kunnen gevolgd worden. Via Interpol kan men onder andere informatie verkrijgen omtrent de smokkelaars en de aangewende smokkelroutes en -technieken. De grootste drugbestrijdingseenheid is gevestigd in Amerika, namelijk de **Drug Enforcement Administration**, kortweg **D.E.A.**. Het is een internationaal opererende organisatie met een kantoor in onder andere Brussel, dit in de Amerikaanse ambassade.

De opsporingen worden vaak bemoeilijkt daar de drugscene alsmaar in beweging is. Vaak worden de drugsmokkelroutes verlegd of gebruikt men andere smokkelaars of smokkeltechnieken. Wanneer men dan een grote dealer kan aanhouden weet deze vaak niet wie zijn directe opdrachtgever is zodat de "echte grote vissen" in de meeste gevallen vrijuit gaan. Vaak wordt een onderzoek bemoeilijkt omdat men met grote organisaties te doen heeft of omdat er omgekochte regeringsfunctionarissen het onderzoek bemoeilijken.

Het is ook mogelijk dat men tijdens het onderzoek een illegaal labo weet te lokaliseren. Deze labo's kunnen zelfs ondergebracht zijn in gewone rijwoningen of flats. Men zal ze echter niet vaak aantreffen in dicht bebouwde agglomeraties, dit wegens het mogelijke lawaai dat er wordt veroorzaakt of de aanwezigheid van typische geuren van chemicaliën zoals aceton en dergelijke. Ook de geur van ammoniak komt vaak voor.

6.15.6 In een illegaal heroïne labo treft men vaak volgende zaken aan:

- Stromend water.
- Een warmte bron.
- Ruwe opium en/of morfine.
- Anzynamydride.
- Emaillen of glazen kolven, bekers.
- Teilen.
- Weegschalen.
- Trechters.
- Papieren filters.
- Mandflessen.
- Pneumatische pomp.
- Versnijdingsmiddelen.

- Verpakkingsmaterialen.

6.15.7 Bij het ontmantelen van het labo dient men volgende verrichtingen te doen:

- Plan opmaken van de indeling en de plaats van de labuitrusting.
- Foto's maken of een videofilm maken van het interieur en de inbeslag te nemen goederen.
- Een inventaris opmaken van hetgeen wordt aangetroffen.
- Alles inbeslag nemen en nummeren.

De huidige trends in de heroïnesmokkel en de drugsituatie in Europa zullen uitvoerig besproken worden in een verder hoofdstuk. Voor een gedetailleerde beschrijving van de gebruikte routes en de betrokkenheid van de georganiseerde misdaad verwijzen wij naar het hoofdstuk **“De georganiseerde misdaad en hun betrokkenheid in de drughandel”**.

6.16. Slang voor heroïne

ANTI FREEZE

AUNT HAZEL

BALLOON*

BALOT

BIG BAG

BIG H

BIG HARRY

BLANCO

BOMB

BOMBITAS*

BONITA

BOY

BOZO

BROWN

BROWN RINE

BROWN SUGAR

BRUINE

CABALLO

CACA

CHASING THE DRAGON*

CHI

CHINESE H

CHINEZEN*

CHING BAG*

CHIP

COLD TURKEY*

COTIGS

CROWN GRAP

DEUCE

DIL

DIRT DODJEE

DOPE

DOUBLE GLOBE BRAND

DRAGON

DUJI

DUST

DYNAMITE

DYNO-PURE
EIGHT
ELEPHANT
ESTUFFA
FERRY DUST
FIX*
FLEA POWDER
GALOPPING HORSE
GAMOT
GARBAGE
GEORCE SMACK
GOOD LUCK
GRAP
H
H CAPS
HALF LOAD
HARD STUFF
HARRY
HELEN
HELL DUST
HERO
HEROÏNE
HIM
HINESE RED
HIT*
HIVA
HOMBRE
HONG KONG 3
HORNING
HORSE
HOT HEROIN
HRN
ISDA
JACK
JEE GEE
JOJEE
JONES
JOY
JOY POWOER
JUNK*
JUNKIE*
KABAYO
LAY
LEMONADE
MATAKOW
MEXICAN MUD
MOJO
MOONROCK*
MUZZLE
NOISE

**NUMBER EIGHT
OGDY
OLD STEVE
PAK FAN
PAKJE
POISON
POWDER
PULBORN
PURE
RACEHORSE CHARLIE
RAG WEED
RANE
RED CHICKEN
RED ROCK
REINDEER DUST
ROCKS
SACK
SALT
SCAG
SCAT
SCHMEEK
SCORE*
SHIT
SHOT*
SKID
SLEEPER
SMACK
SNOW
SPECIAL N⁰1
SPEEDBALL*
STUFF
SUGAR
SWEET STUFF
TEXAS TEA
THAILAND 4
THING
TIGER
TNT
TURKSE BRUINE
TURKSE HONING
WHITE BOY
WHITE GIRL
WHITE JUNK
WHITE LADY
WHITE NURSE
WHITE STUFF
WINGS
WRAP*
YONG YEE*
ZOOM***

7. BLACK TAR HEROÏNE.

7.1. Inleiding.

Een Mexicaanse heroïne vorm is de "*Black Tar Heroïne*". Volgens rapporten van de Amerikaanse staatsveiligheid in 1984 bleek het dat de black tar heroïne wordt geproduceerd door onafhankelijke boerenfamilies in volgende Mexicaanse provincies *Sonora, Durango, Sinaloa En Guerrero*. De verdeling in en de smokkel naar de Verenigde Staten zou gebeuren via hun in Amerika verblijvende familierelaties of bij middel van illegale inwijkelingen.

Black tar heroïne wordt ook *gom* en *tootsie roll* genoemd en de groeiende belangstelling voor deze drug is te wijten aan de hoge zuiverheidsgraad, de relatief lage aankoopprijs, en de voor de Verenigde Staten grote beschikbaarheid. Er werd zelfs een zuiverheidsgraad waargenomen op straatniveau van **93 %**. Normaal schommelt de zuiverheid van de straatdosis black tar tussen 60 % tot 70 %. Naargelang de vraag en het aanbod en de zuiverheidsgraad van de black tar heroïne kan de prijs schommelen tussen 200 \$ tot 600 \$ voor een gram zuivere niet versneden black tar heroïne.

Black tar heroïne wordt gewoonlijk in de Verenigde Staten verhandeld in partijen van minder dan 1 ounce (28 gram) alhoewel nu meer en meer partijen van 1 kg. in het groothandels circuit geen uitzonderingen meer zijn.

Black tar wordt de Verenigde Staten binnengesmokkeld door illegale (Mexicaanse) inwijkelingen en door legale migrantwerkers, die tal van smokkelmethodes en -technieken gebruiken.

Black tar heeft een *donkere tot zwarte kleur*. Black tar heroïne kleverig zijn als roofing teer of hard als steenkool. Wanneer de drug aan vochtigheid wordt blootgesteld lijkt het te smelten. De black tar heroïne is doorgaans goed oplosbaar in water, en het wordt meestal in zijn zuivere vorm, dus niet versneden, verhandeld. Op plaatsen waar het schaars voorkomt wordt de drug wel versneden dit om de winst te verhogen.

Verschijningsvormen van black tar heroïne.

De versnijdingsmiddelen die gebruikt worden zijn dezelfde als deze die gebruikt worden bij de gewone heroïne. Black tar heroïne kan ook zodanig verder worden verwerkt zodat het een sterke gelijkenis vertoont met de gewone Mexicaanse heroïne, die licht tot donker bruin van kleur is.

Meestal wordt de black tar heroïne ingespoten doch de drug kan ook verhit worden waarbij de dampen worden opgesnoven door een rietje (Chinezen) of het kan gerookt worden (samen met tabak in een gerolde sigaret). De effecten verschillen naargelang de gebruiksmethode.

Door de black tar is het Mexicaanse heroïneaandeel in de Verenigde Staten gestegen. In 1986 was dat 38 % van de beschikbare heroïne in de U.S.A. Er zijn aanwijzingen dat black tar voor het eerste verscheen midden de jaren 1970 in Chicago en Los Angeles. Er was toen echter een zekere afkeer om deze drug te gaan gebruiken dit wegens het uitzicht.

7.2 De herkomst van black tar heroïne.

Black tar heroïne is wat men pleegt te noemen een zuiver Mexicaanse drug. Er wordt verondersteld dat de oorsprong van de black tar heroïne dient gezocht te worden in de Mexicaanse provincies *Durango - Sinaloa- Sonora - Guerrero*, de traditionele gebieden waar in Mexico de papaverplant wordt verbouwd. Deze gebieden zijn gelegen aan de westkust van Mexico.

De vlugge en voortdurende depressie in de Mexicaanse economie speelde een belangrijke rol in de productie van de black tar heroïne.

Rapporten van de Amerikaanse en Mexicaanse veiligheidsdiensten toonden aan dat sommige Mexicaanse landbouwfamilies, die oorspronkelijk instonden voor de aanvoer van ruwe opiumgom naar gevestigde handelsvennootschappen, deze ruwe opium nu verkochten aan nieuwe kopers die de grondstof raffineerden tot de black tar. Andere boeren, de zogenaamde

Campeños, raffineerden zelf de ruwe opium en verhandelden het eindproduct, de black tar dus, via hun familierelaties in de U.S.A.

Deze onafhankelijke handelaars waren een doorn in het oog voor de gevestigde handelsvennootschappen, zegge de maffia en andere vormen van georganiseerde misdaad, die in het verleden de handel in ruwe opium en heroïne controleerden. Het gevolg was een ware explosie van geweld in Mexico met ontvoeringen, chantage en moorden als gevolg. De bedoeling van de “vennootschappen” was om op die manier de nieuwkomers in de heroïnehandel te elimineren en zelf het monopolie te behouden. De handel naar en het gebruik in de U.S.A. verminderden er echter niet door. De smokkel en distributie van de black tar heroïne is nu bijna volledig in handen van de zogenaamde “Mexicaanse drugkartels”. Hun rol zal uitvoeriger besproken worden in het hoofdstuk Voor een gedetailleerde beschrijving van de gebruikte routes en de betrokkenheid van de georganiseerde misdaad verwijzen wij naar het hoofdstuk “De georganiseerde misdaad en hun betrokkenheid in de drughandel”.

7.3 Uitzicht en bereiding

Black tar heroïne is donker bruin tot zwart van kleur. Het kan kleverig zijn zoals roofing teer of hard als steenkool. Dit hangt af van verschillende factoren zoals de ouderdom van de drug, de vochtigheidsgraad en de zuiverheidsgraad.

Zoals werd vermeld is de zuiverheidsgraad van de black tar heroïne hoog. Chemisch gezien heeft heroïne en dus ook black tar een *shelf life*, dat wil zeggen dat de sterkte, de potentie van de drug afneemt met de ouderdom. Alhoewel, hoe hoger de zuiverheidsgraad, hoe trager het aftakelingsproces!

Het productieproces van black tar heroïne is echter eenvoudig en van korte duur. Vele onzuiverheden worden niet verwijderd. Dit kan veroorzaakt worden door het gebruik van ondoeltreffende filtermethodes of door de eenvoudige infrastructuur van het druglabo.

Black tar heroïne heeft een typische *azijngeur* dewelke waarneembaar wordt 2 tot 5 uur na de productie, of wanneer de drug voor een bepaalde tijd werd blootgesteld aan de lucht (zuurstof). Dit kan ook gezegd worden van de Mexicaanse bruine heroïne (de brown sugar), alhoewel de geur die black tar afgeeft sterker is en langer waarneembaar blijft.

Black tar heroïne heeft ook de indruk *te smelten* in de omgeving van vochtigheid of van een warmtebron.

Het is gewoonlijk oplosbaar in water met uitzondering van de restproducten die niet werden verwijderd tijdens het productieproces. Deze restproducten zijn wel oplosbaar in chloroform of methanol.

De kleur van black tar zal ook variëren volgens de ouderdom van de drug of de versnijdingsmiddelen die werden aangewend. De meest gebruikte versnijdingsmiddelen zijn:

- Lactose.
- Mannitol.
- Kinine.
- Inositol.
- Bruine poedersuiker.
- Sucrose.
- Cacaomix(cacaopoeder of -vlokken).
- Chocolade melkpoeder
- Instant koffie.
- Vitamines in poedervorm (A-B3-C enz.).
- Verbrandt maïsmeel.
- Procaïne (een stimulerend middel dat de effecten versterkt).

Black tar heroïne is van nature uit zeer moeilijk te versnijden. Gebruikers vertonen echter een voorkeur voor deze drug, daar black tar, alhoewel deze moeilijk kan versneden worden nog kan concurreren met de gewone heroïne. Zo kan men uit 1 gram black tar ongeveer **42 dosissen** maken. 1 ounce Black Tar (ongeveer 28 gram), een gebruikelijke hoeveelheid die op straatniveau verkocht wordt, heeft ongeveer de grootte van een golfbal en weegt naar de "Mexicaanse" normen 25 gram. Een stukje black tar heroïne kan qua uitzicht soms verward worden met een stukje hasjiesj.

Het bereidingsproces van de black tar heroïne is veel eenvoudiger dan van de witte heroïne en duurt ook 3 maal minder lang. Onzuiverheden zoals HCl, opiumalkaloïden en onoplosbare plantedelen worden niet uit de drug verwijderd. Deze zijn ook de oorzaak van het teerachtige voorkomen van de drug. Deze onzuiverheden zijn ook verantwoordelijk voor ziektes en infecties bij de intraveneuze gebruikers.

1.1.3 7.3.1 Een productieproces van black tar heroïne.

Het volgende productieproces (onderschept tijdens een briefwisseling bij een Amerikaanse gevangene) heeft als eindproduct ongeveer 60 % tot 70 % zuivere black tar heroïne en 10 % tot 20 % morfine:

1. Men vergaart de opiumgom van de plant.
2. De opium wordt in water opgelost samen met één van de volgende producten:
 - a) Butanol en ammoniak.
 - b) Ammoniac hydroxide.
 - c) Een ander loog.
 - d) Lijm en/of Ammoniak Dit zal ervoor zorgen dat de morfine of andere actieve alkaloden zich gaan afzonderen van de organische bestanddelen.
3. Vervolgens kookt men deze oplossing met één van de volgende stoffen om de morfine om te zetten in heroïne:
 - a) Acetyl anhydride.
 - b) Acetyl Chloride.
4. Toevoegen van gewoon bakpoeder.
5. Om de heroïne te zuiveren verhitten met:
 - a) Aceton of;
 - b) Alcohol of;
 - c) Actieve koolstof.

6. Toevoegen van zoutzuur (HCl) en ether, dit om de heroïnebase chemisch om te zetten in heroïne HCl, een in water oplosbaar zuur geschikt om te injecteren.

7.4. De zuiverheid van black tar heroïne.

De zuiverheidsgraad van de black tar kan schommelen tussen 20 % en 95 %. De meest frequent voorkomende zuiverheidsgraad op straatniveau schommelt tussen 40 % en 80 %

De beschikbaarheid in de Verenigde Staten van de black tar is zo groot dat de stof in zuivere vorm, dus niet versneden, op de illegale markt verschijnt, schommelend in zuiverheidsgraad tussen de 60 % en 70 %. In streken waar de drug minder verkrijgbaar is of waar de traditionele heroïne nog de voorkeur geniet wordt de drug versneden om de winstmarge hoog te houden. Het moet wel vermeld worden dat de versneden black tar nog krachtiger is dan de traditionele heroïne in poedervorm.

De D.E.A. labo's klasseren de black tar heroïne als een normale Mexicaans heroïnevorm, daar volgens de huidige identificatietechnieken er geen chemisch verschil wordt vastgesteld met de Mexicaanse heroïne, de brown sugar.

Er dient te worden opgemerkt dat deze informatie afkomstig is van een beperkt aantal monsteronderzoeken. Men zal in de toekomst proberen de drug apart te klasseren.

7.5. De versnijdingsmethoden gebruikt bij de black tar heroïne.

Black tar heroïne is van nature uit moeilijk te versnijden in het bijzonder in de gomachtige toestand. Hier volgen de meest voorkomende versnijdingsmethoden:

1. De black tar heroïne wordt bevroren en fijn gemalen in een koffiemachine. In sommige gevallen wordt de black tar gedroogd via een vacuümproces. De versnijdingsmiddelen worden dan toegevoegd en gemengd.
2. De black tar wordt vermengd met een stof van gelijkaardige samenstelling.
3. De black tar wordt in een oven verhit tot 200 °C. Wanneer de gom zacht wordt worden de versnijdingsmiddelen erin gemengd. Het mengen gebeurt totdat de versnijdingsmiddelen niet meer te zien zijn. Als de black tar niet voldoende zacht wordt, wordt met een verstuiver aceton of nagellak oplosser erop gespoten.
4. De black tar wordt verhit op aluminiumfolie. De versnijdingsmiddelen worden erop gestrooid en smelten erin.

7.6. De gebruiksmethodes.

Meestal wordt de black tar heroïne ingespoten. De gebruiker ontwikkelt zijn persoonlijke methode van inspuiten om tot de flash te komen.

Soms zijn er gebruikers die black tar beginnen snuiven, dit is vooral mogelijk wanneer de black tar droog is en kan verpulverd worden. Men snuift dan de black tar zoals cocaïne, in een lijntje. Black tar kan ook gerookt worden. De meest populaire methode is de black tar te mengen met tabak en marihuana. Noch bij het roken noch bij het snuiven is de flash zo intens als bij het inspuiten.

De voorbereiding tot en het inspuiten zelf gebeurt op dezelfde wijze als bij de gewone heroïne. Een kleine hoeveelheid, ongeveer een tiende of een vijfde van een gram, wordt in een lepel met water vaak gemengd met citroensap of azijn gelegd. Deze oplossing wordt boven een vlam verhit totdat de black tar gaat oplossen. Bij dit proces kan er zich een doordringende ongewenste geur ontwikkelen waarbij de gebruiker soms moet braken.

Wanneer de eerste luchtbelletjes in de oplossing zichtbaar worden wordt de vloeistof door een propje watten (dat volgens de gebruikers dienst doet als filter) in de spuit gezogen, waarna het in een ader wordt gespoten. Het inspuiten gebeurt met een korte tussenpauze waarbij de junkie terug een gedeelte van de drug met bloed opzuigt. De inspuiting is voor de gebruiker een rituele bezigheid.

Tijdens het inspuiten van de black tar heroïne kunnen volgende effecten optreden:

- Het high effect of de flash.
- Bewusteloosheid voor een (on)bepaalde tijd.
- Er kunnen lange striemen op de huid verschijnen
- De gebruiker voelt een tinteling over het gehele lichaam.
- De lippen kunnen zwart verkleuren.
- Dood door overdosis kan voorkomen.

De striemen en de zwarte lippen alsook het tintelend gevoel over het lichaam komt voor wanneer men slechte black tar gebruikt of wanneer deze gemengd werd met procaine.

Om de effecten van black tar heroïne te blokkeren gebruikt men de opiaat antagonisten zoals:

- Naltrexon
- Naloxon
- Nalorfine

7.7 De effecten bij black tar gebruik.

Black tar heroïne heeft een verdovende werking en deprimeert het centrale zenuwstelsel. De effecten kunnen 3 tot 6 uren aanhouden. Wanneer men regelmatig black tar gaat gebruiken ontwikkelt er zich een geestelijke en lichamelijke afhankelijkheid voor de drug, alsmede tolerantie voor bepaalde effecten.

1.1.4 7.7.1 Volgende effecten treden op:

- Slaperige toestand.
- Aangename euforie flash.
- Verlies van stress, spanningen en remmingen.
- Aangenaam warmtegevoel.
- Coördinatie stoornissen.
- Verlaagd ademhalingsritme.
- Verlaagde hartslag.
- Vernauwde pupillen.
- Slepde onduidelijk spraak.
- Vertraagde reflexen.
- Verminderde eetlust.
- Verwaarlozing van de hygiëne.

Wanneer men na verloop van tijd verslaafd is geraakt aan black tar, dan gaan er zich vlug na het laatste gebruik onthoudingsverschijnselen manifesteren. Deze treden op ongeveer 12 uur na het laatste gebruik en vertonen een piek vanaf 36 tot 72 uur. De verslaafde krijgt het in die periode zeer moeilijk

1.1.5 7.7.2 De onthoudingsverschijnselen zijn

- Onrust.
- Angst.

- Lopende neus en tranende ogen.
- Zweten en rillen.
- Diarree
- Prikkelbaarheid.
- Verward en beverig uitzicht.
- Gapen.
- Niezen.
- Hoofdpijn.
- Slapeloosheid.
- Hevige buikkrampen.
- Verhoogde ademhalingsritme en hartslag.
- Verwijdde pupillen.
- Huidhaar komt recht (kippenvel).
- Vaak gaat de penis tot pijnens toe ejaculeren.
- Afwisselende koude- en warmteaanvallen

Deze verschijnselen worden net als bij heroïne “cold turkey” effecten genoemd en verdwijnen na toediening van black tar.

7.8. Verpakkingsmethodes, smokkel en handel van black tar heroïne.

Er zijn geen speciale verpakkingsmethodes voorzien. In kleinere hoeveelheden wordt de black tar verpakt in:

- In speelgoed ballonnen.
- In rubberen condomen.
- In aluminium folie.
- In plastic zakjes met sluitstrip.
- Soms in cellofaan papier.

Bij grotere hoeveelheden:

- In krantenpapier gewikkeld
- In hitte bestendig zwaar plastic materiaal

Welk verpakkingsmethode de gebruiker/dealer ook verkiest, steeds zal hij materiaal gebruiken dat hem toelaat niets van de drugs substantie te verliezen.

De black tar wordt de Verenigde Staten binnen gesmokkeld door illegale inwijkelingen en migrant werkers. De vindingrijkheid van de smokkelaars is ongelofelijk. Volgende methodes werden reeds door verdachten aangewend

- In valse schoenzolen en -hielen.
- In baby luiers.
- Rond het lichaam in banden, gordels en dergelijke meer.
- In lichaamsholten (aars, vagina of in holten die via chirurgische ingrepen werden gemaakt).
- In voertuigen (tal van verbergingsmogelijkheden).
- Via de post of express diensten.

De handel in de black tar heroïne wordt bijna volledig gecontroleerd door Mexicaanse misdaadorganisaties of Mexicanen, die zowel legaal als illegaal in de V.S. verblijven.

Door de grote beschikbaarheid en aanvoer raakten zelfs Cubanen en zwarten betrokken in de distributie van black tar heroïne. De Mexicanen domineren nog altijd de (klein)handel.

De illegale vreemdelingen die in de black tar smokkel betrokken raken betalen er bij wijze van spreken hun ticket to the Verenigde Staten mee.

Het kleine volume die black tar inneemt tijdens het smokkelen, de grote vraag en de hoge winsten die men ermee kan maken, maakt de handel in black tar heroïne zeer aantrekkelijk. Er wordt algemeen aangenomen dat de black tar heroïne in de meeste gebieden waar het verkocht wordt, goed ingeburgerd is bij de populatie van de heroïnegebruikers.

7.9. Epidemiologie.

Een van de grootste gevaren bij het gebruik van black tar heroïne zijn de overdosis gevallen met dodelijke afloop. Dit verschijnsel is voornamelijk te wijten aan het feit dat de black tar die aangeboden wordt op straatniveau veel zuiverder is dan de meest courante straatheroïne met alle gevolgen van dien.

Uit vrees voor AIDS, zijn vele intraveneuze gebruikers van black tar overgeschakeld op het snuiven of roken van de drug. Er werd ook vastgesteld dat sommigen *crack en black tar* samen rookten hetgeen ze een *speedball* noemden.

Tevens werd er vast gesteld dat cocaïnegebruikers black tar namen tijdens de erge depressies bij cocaïneonthouding. Ook kent black tar zoals gewone heroïne een grote tolerantiegraad. Men heeft steeds meer nodig om dezelfde effecten te bekomen, met als gevolg gevaar voor overdosis.

Black tar werkt zowel lichamelijk als geestelijk (sterk) verslavend, en treden er bij gebrek aan de drug onthoudingssymptomen op. Ook werden er bij gebruikers van black tar meer infecties en abscessen vastgesteld veroorzaakt door de nog aanwezige onzuiverheden in de ingespoten black tar oplossing.

7.10. Moeilijkheden bij de opsporing van black tar heroïne.

Wegens het uiterlijk van de drug wordt black tar vaak over het hoofd gezien door politiepersoneel dat niet met de drug vertrouwd is, daar het zeer goed op hasjiesj lijkt.

Het is ook zo dat de black tar meestal verhandeld wordt in kleine hoeveelheden, wat de opsporing ervan niet vergemakkelijkt. Een kleine hoeveelheid kan gemakkelijk verwerkt (versneden) worden tot een grotere hoeveelheid (soms tot 40 keer het oorspronkelijke gewicht).

Vaak zijn ook de undercover agenten machteloos daar ze de nodige fondsen om een actie te financieren niet bij elkaar krijgen. Er is tussen de 3000\$ en 5000\$ nodig om ongeveer 1 ounce (dit is ongeveer 28 gram) black tar met een zuiverheid van ongeveer 80 % aan te kopen. Uit 1 gram haalt de gebruiker gemakkelijk 10 tot 12 dosissen.

7.11. Slang voor black tar heroïne.

ACEITE (Spaans voor olie)

BALL

BLACK GOM

BLACK HEROIN

BLACK TAR

BROWN GUMMY BALLS

BROWN HEROIN

BROWN TAR

BUGGER

CANDY
CARGA (Spaans voor lading)
CHAPAPOTE (Spaans voor teer)
CHICLOSA (Spaans voor kauwgom)
CHOCOLAT
CHIVA (Spaans voor geit)
COCOA
DOGFOOD
GOMA (Spaans voor gom)
GOMERO (Spaans voor rubber)
GUM/GUMMY
GUMBALL
MEXICAN MUD
MEXICAN TAR
MUD
PEANUT BUTTER
PEDAZO (Spaans voor stukje)
POISON
RAW HEROIN
REROCK
TAR
TOOTSIE ROLLE